

Uradni list

Evropske unije

C 161

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

19. junij 2010

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	IV Informacije	
	INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE	
	Sodišče Evropske unije	
2010/C 161/01	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 148, 5.6.2010	1
	V Objave	
	SODNI POSTOPKI	
	Sodišče	
2010/C 161/02	Zadeva C-92/07: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 29. aprila 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski (Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Pravila „standstill“ in pravila o prepovedi diskriminacije — Obveznost plačila dajatev za izdajo in podaljšanje dovoljenja za prebivanje — Sorazmernost dajatev, ki jih je treba plačati — Primerjava z dajatvami, ki jih plačujejo državljani Unije — Člen 9 Sporazuma o pridružitvi — Člen 41(1) Dodatnega protokola — Člena 10(1) in 13 Sklepa št. 1/80 pridružitvenega sveta)	2

SL

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2010/C 161/03	Zadeva C-246/07: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 20. aprila 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski (Neizpolnitev obveznosti države — Kršitev členov 10 ES in 300(1) ES — Stockholmska konvencija o obstojnih organskih onesnaževalih — Enostranski predlog države članice za uvrstitev snovi v Prilogo A k tej konvenciji)	3
2010/C 161/04	Zadeva C-423/07: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. aprila 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 93/37/EGS — Člena 3 in 11 — Koncesije za javne gradnje — Obveznosti na področju oglaševanja — Obseg obveznosti — Obvestilo o naročilu — Opis predmeta koncesije in lokacija gradenj — Dodatne gradnje, ki niso izrecno predvidene v obvestilu o naročilu in razpisni dokumentaciji — Načelo enakega obravnavanja)	3
2010/C 161/05	Zadeva C-160/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji (Neizpolnitev obveznosti države — Javna naročila storitev — Člena 43 ES in 49 ES — Direktivi 92/50/EGS in 2004/18/ES — Javna reševalna služba — Nujni reševalni prevoz in kvalificirani prevoz bolnikov — Zahteva po preglednosti — Člen 45 ES — Dejavnosti, ki so povezane z izvajanjem javne oblasti — Člen 86(2) ES — Storitve splošnega gospodarskega pomena)	4
2010/C 161/06	Zadeva C-230/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Dansk Transport og Logistik proti Skatteministeriet (Carinski zakonik Skupnosti — Členi 202, 215(1) in (3), 217(1) in 233, prvi odstavek, točka (d) — Pojem blaga, ki se „zapleni (zaseže) in istočasno ali pozneje odvzame“ — Izvedbena uredba carinskega zakonika — Člen 867a — Direktiva 92/12/EGS — Členi 5(1) in (2), 6, 7(1), 8 in 9 — Šesta direktiva o DDV — Členi 7, 10(3) in 16(1) — Nezakonit vnos blaga — Prevozi blaga na podlagi zvezka TIR — Zaseg in uničenje — Določitev države članice, v kateri sta nastala carinski dolg ter obveznost obračuna trošarine in DDV — Ugasnitev carinskega in davčnega dolga)	4
2010/C 161/07	Zadeva C-265/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 20. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italija) – Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl, Sorgenia spa proti Autorità per l'energia elettrica e il gas (Direktiva 2003/55/ES — Notranji trg zemeljskega plina — Poseg države v dobavno ceno zemeljskega plina po 1. juliju 2007 — Obveznosti javnih storitev podjetij, ki delujejo v plinskem sektorju)	6
2010/C 161/08	Zadeva C-340/08: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe House of Lords – Združeno kraljestvo) – The Queen, M in drugi proti Her Majesty's Treasury (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi za osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Uredba (ES) št. 881/2002 — Člen 2(2) — Prepoved dodeljevanja sredstev osebam iz Priloge I k tej uredbi — Področje uporabe — Socialnovarstvene datjave, dodeljene ženi osebe iz navedene Priloge I)	6

2010/C 161/09	Zadeva C-346/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. aprila 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2001/80/ES — Onesnaženje in škodljivi vplivi — Kurilne naprave — Omejitev emisij nekaterih onesnaževal v zrak — Neuporaba navedene direktive za elektrarno Lynemouth (Združeno kraljestvo))	7
2010/C 161/10	Zadeva C-446/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Source Claire, Nord Plantes EURL, RCS Distribution, Ponroy Santé, Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires proti Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche (Direktiva 2002/46/ES — Približevanje zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih — Vitamini in minerali, ki jih je dovoljeno uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil — Mejne količine — Uskladitev na ravni Unije — Neobstoj — Pristojnost držav članic — Podrobna pravila, ki jih je treba spoštovati, in merila, ki jih je treba upoštevati pri določitvi teh količin — Nacionalni predpisi o določitvi navedenih količin — Določitev ničte stopnje vsebnosti)	8
2010/C 161/11	Zadeva C-486/08: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesgericht Innsbruck – Avstrija) – Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols proti Land Tirol (Socialna politika — Okvirni sporazumi o delu s krajšim delovnim časom in o delu za določen čas — Neugodne določbe, določene z nacionalnimi predpisi za pogodbene uslužbenke, ki delajo s krajšim delovnim časom, občasno ali na podlagi pogodbe za določen čas — Načelo enakega obravnavanja)	9
2010/C 161/12	Zadeva C-510/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Vera Mattner proti Finanzamt Velbert (Prost pretok kapitala — Člena 56 ES in 58 ES — Davek na darila — Zemljišče, na katerem stoji stavba — Pravica do odbitka od davčne osnove — Različno obravnavanje rezidentov in nerezidentov)	10
2010/C 161/13	Združeni zadevi C-536/08 in C-539/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti X (C-536/08), fiscale eenheid Facet BV Facet Trading BV (C-539/08) (Šesta direktiva o DDV — Člen 17(2) in (3) — Člen 28b(A)(2) — Pravica do odbitka — Prehodna ureditev za obdavčevanje trgovine med državami članicami — Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti)	10
2010/C 161/14	Zadeva C-62/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – (Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog: Association of the British Pharmaceutical Industry proti Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency (Direktiva 2001/83/ES — Člen 94 — Finančne spodbude zdravstvenim ordinacijam, ki pacientom predpišejo nekatera zdravila — Javni zdravstveni organi — Zdravniki — Svoboščina predpisovanja)	11

2010/C 161/15	Zadeva C-82/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Symvoulio tis Epikrateias – Grčija) – Dimos Agios Nikolaos – Kriti proti Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Uredba (ES) št. 2152/2003 — Spremljanje gozdov in medsebojni okoljski vplivi v Uniji — Opredelitve — Pojma „gozd“ in „druga gozdnata zemljišča“ — Področje uporabe) 11	11
2010/C 161/16	Zadeva C-102/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Firenze – Italija) – Camar Srl proti Presidente del Consiglio dei Ministri (Mednarodni sporazumi — Yaoundéjska konvencija — Četrta Loméjska konvencija AKP-EGS — Klavzula „standstill“ — Notranji davki — Banane) 12	12
2010/C 161/17	Zadeva C-122/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Symvoulio tis Epikrateias – Grčija) – Enosi Efopliston Aktoploías in drugi proti Ypourgos Emporikis Naftilías, Ypourgos Aigaíou (Pomorski promet — Pomorska kabotaža — Uredba (EGS) št. 3577/92 — Začasno izvzetje uporabe te uredbe — Obveznost držav članic, da pred iztekom obdobja izvzetja ne sprejmejo določb, ki bi lahko resno ogrozile izvajanje navedene uredbe) 12	12
2010/C 161/18	Zadeva C-123/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht München – Nemčija) – Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt München (Skupna carinska tarifa — Tarifne številke — Uvrstitev jahalnih rokavic v kombinirano nomenklaturo — Tarifna številka 3926 — Tarifna številka 6116) 13	13
2010/C 161/19	Zadeva C-124/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – Smit Reizen BV proti Minister van Verkeer en Waterstaat (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Uredbi (EGS) št. 3820/85 in 3821/85 — Cestni promet — Obveznost zapisovanja — Čas počitka in čas vseh drugih delovnih aktivnosti — Čas, potreben za pot do kraja prevzema z nadzorno napravo opremljenega vozila — Pojem „operativni center“) 13	13
2010/C 161/20	Zadeva C-374/09 P: Pritožba, ki jo je Constantin Hârsulescu vložil 23. septembra 2009 zoper sklep Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 22. julija 2009 v zadevi T-234/09, Hârsulescu proti Romuniji 14	14
2010/C 161/21	Zadeva C-109/10 P: Pritožba, ki jo je Solvay SA vložila 1. marca 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 17. decembra 2009 v zadevi T-57/01, Solvay proti Komisiji 14	14
2010/C 161/22	Zadeva C-110/10 P: Pritožba, ki jo je družba Solvay SA vložila 1. marca 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 17. decembra 2009 v zadevi T-58/01, Solvay proti Komisiji 16	16
2010/C 161/23	Zadeva C-124/10 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 8. marca 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 15. decembra 2009 v zadevi T-156/04, Électricité de France (EDF) proti Komisiji 16	16

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 161/24	Zadeva C-125/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundespatentgericht (Nemčija) 9. marca 2010 – Merck & Co Inc proti Deutsches Patent- und Markenamt	17
2010/C 161/25	Zadeva C-134/10: Tožba, vložena 15. marca 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	18
2010/C 161/26	Zadeva C-136/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Târgu-Mureș (Romunija) 15. marca 2010 – Daniel Ionel Obreja. proti Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu	18
2010/C 161/27	Zadeva C-140/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van Cassatie van België 17. marca 2010 – Greenstar-Kanzi Europe NV proti 1. Jean Hustin in 2. Jo Goossens	19
2010/C 161/28	Zadeva C-141/10: Tožba, vložena 16. marca 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski	19
2010/C 161/29	Zadeva C-148/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van Beroep te Brussel 29. marca 2010 – Express Line NV proti Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie	20
2010/C 161/30	Zadeva C-150/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. marca 2010 vložilo Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) – Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) proti Beneo Orafti SA	21
2010/C 161/31	Zadeva C-151/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidshof te Antwerpen – Afdeling Hasselt (Belgija) 31. marca 2010 – Dai Cugini NV proti Rijksdienst voor Sociale Zekerheid	22
2010/C 161/32	Zadeva C-155/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom 2. aprila 2010 – Williams in drugi proti British Airways plc	23
2010/C 161/33	Zadeva C-158/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 6. aprila 2010 – Johan van Leendert Holding BV, druga stranka: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	24
2010/C 161/34	Zadeva C-159/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 2. aprila 2010 – Gerhard Fuchs proti Land Hessen	24
2010/C 161/35	Zadeva C-160/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 2. aprila 2010 – Peter Köhler proti Land Hessen	26
2010/C 161/36	Zadeva C-162/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland 7. aprila 2010 – Phonographic Performance (Irska) Ltd proti Irski in Attorney General	28
2010/C 161/37	Zadeva C-163/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Isernia (Italija) 2. aprila 2010 – Kazenski postopek zoper Alda Patriciella	28

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 161/38	Zadeva C-164/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Emanuele Ferazzoli proti Ministero dell'Interno	29
2010/C 161/39	Zadeva C-165/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Cosima Barberio proti Ministero dell'Interno	29
2010/C 161/40	Zadeva C-166/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Patrizia Banchetti proti Ministero dell'Interno	30
2010/C 161/41	Zadeva C-167/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Andrea Palomba proti Ministero dell'Interno	30
2010/C 161/42	Zadeva C-168/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Michele Fanelli proti Ministero dell'Interno	30
2010/C 161/43	Zadeva C-169/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Sandra Castronovo proti Ministero dell'Interno	31
2010/C 161/44	Zadeva C-170/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Mirko De Filippo proti Ministero dell'Interno	31
2010/C 161/45	Zadeva C-171/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Andrea Sacripanti proti Ministero dell'Interno	32
2010/C 161/46	Zadeva C-172/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Emiliano Orru' proti Ministero dell'Interno	32
2010/C 161/47	Zadeva C-173/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Fabrizio Cariulo proti Ministero dell'Interno	32
2010/C 161/48	Zadeva C-174/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Paola Tonachella proti Ministero dell'Interno	33
2010/C 161/49	Zadeva C-175/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Pietro Calogero proti Ministero dell'Interno	33
2010/C 161/50	Zadeva C-176/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Danilo Spina proti Ministero dell'Interno	34
2010/C 161/51	Zadeva C-178/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Târgu-Mureş (Romunija) 17. marca 2010 – Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureş, Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureş proti SC Darmi SRL	34

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 161/52	Zadeva C-179/10: Tožba, vložena 9. aprila 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki	35
2010/C 161/53	Zadeva C-188/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 16. aprila 2010 – Kazenski postopek proti Azizu Melkiju	35
2010/C 161/54	Zadeva C-189/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 16. aprila 2010 – Kazenski postopek proti Sélimu Abdeliju	36
2010/C 161/55	Zadeva C-191/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 19. aprila 2010 – Société Rastelli Davide et C. proti Jean-Charles Hidoux, sodni stečajni upravitelj za družbo Médiasucre international	36
2010/C 161/56	Zadeva C-196/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 22. aprila 2010 – Paderborner Brauerei Haus Cramer KG proti Hauptzollamt Bielefeld	37

Splošno sodi e

2010/C 161/57	Zadeva T-303/06: Sodba Splošnega sodi�a z dne 27. aprila 2010 – UniCredito Italiano proti UUNT – Union Investment Privatfonds (UNIWEB) (Znamka Skupnosti – Postopek z ugovorom – Prijavi besednih znamk Skupnosti UNIWEB in UniCredit Wealth Management – Prejšnji nacionalni besedni znamki UNIFONDS in UNIRAK in prejšnja figurativna nacionalna znamka UNIZINS – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – �len 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))	38
2010/C 161/58	Zadeva T-392/06: Sodba Splošnega sodi�a z dne 27. aprila 2010 – Union Investment Privatfonds proti UUNT – Unicre-Cart�o International De Crédito (unibanco) (Znamka Skupnosti – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Skupnosti unibanco – Prejšnje nacionalne figurativne znamke UniFLEXIO, UniVARIO in UniZERO – Prepozna predložitev dokumentov – Diskrecijska pravica, ki jo daje �len 74(2) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal �len 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009))	38
2010/C 161/59	Zadeva T-388/07: Sodba Splošnega sodi�a z dne 6. maja 2010 – Comune di Napoli proti Komisiji (ESRR – Znižanje finančne pomoči – Mestni pilotni projekt vzpostavitve telematskega omrežja za mesto Neapelj – Pojem nepravilnosti – Upravičeni izdatki)	39
2010/C 161/60	Zadeva T-109/08: Sodba Splošnega sodi�a z dne 27. aprila 2010 – Freixenet proti UUNT (Oblika steklenice iz belega matiranega stekla) (Znamka Skupnosti – Prijava znamke Skupnosti, ki predstavlja steklenico iz belega matiranega stekla – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Neobstoj razlikovalnega učinka, pridobljenega z rabo – �len 7(1)(b) in (3) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009) – Obveznost obrazložitve – Pravica do obrambe – �len 73 Uredbe (ES) št. 40/94 (postal �len 75 Uredbe (ES) št. 207/2009))	39

2010/C 161/61	Zadeva T-110/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 – Freixenet proti UUNT (Oblika steklenice iz črnega mat stekla) („Znamka Skupnosti — Prijava znamke Skupnosti, ki upodablja steklenico iz črnega mat stekla — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Neobstoj razlikovalnega učinka, pridobljenega z uporabo — Člen 7(1)(b) in (3) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Člen 73 Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 75 Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	40
2010/C 161/62	Zadeva T-586/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2010 – Kerma proti UUNT (BIOPIETRA) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti BIOPIETRA — Absolutni razlog za zavrnitev — Odsotnost razlikovalnega značaja — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))	40
2010/C 161/63	Zadeva T-22/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 15. aprila 2010 – Katjes Fassin proti UUNT (oblika pandinega obraza) (Znamka Skupnosti — Zavrnitev registracije s strani preizkuševalca — Umik zahteve za registracijo — Ustavitev postopka)	40
2010/C 161/64	Zadeva T-18/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 30. aprila 2010 – Inuit Tapiriit Kanatami in drugi proti Parlamentu in Svetu („Začasna odredba — Uredba (ES) št. 1007/2009 — Trgovina z izdelki iz tjulnjev — Prepoved uvoza in prodaje — Izjema, ki velja za inuitske skupnosti — Predlog za odlog izvršitve — Dopustnost — Fumus boni juris — Neobstoj nujnosti“)	41
2010/C 161/65	Zadeva T-103/10 P(R): Sklep Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 – Parlament proti U (Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Odločba o odpustitvi — Sklep predsednika Sodišča za uslužbenca Evropske unije, sprejet v postopku za izdajo začasne odredbe — Neobstoj nujnosti)	41
2010/C 161/66	Zadeva T-429/09: Tožba, vložena 21. oktobra 2009 – Campailla proti Komisiji	42
2010/C 161/67	Zadeva T-510/09 P: Pritožba, ki jo je 12. aprila 2010 vložila V zoper sodbo, ki jo je 21. oktobra 2009 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-33/08, V proti Komisiji	42
2010/C 161/68	Zadeva T-15/10: Tožba, vložena 25. januarja 2010 – Noko Ngele proti Komisiji	43
2010/C 161/69	Zadeva T-154/10: Tožba, vložena 2. aprila 2010 – Francija proti Komisiji	43
2010/C 161/70	Zadeva T-158/10: Tožba, vložena 9. aprila 2010 – Dow Chemical proti Svetu	44
2010/C 161/71	Zadeva T-159/10: Tožba, vložena 9. aprila 2010 – Air France proti UUNT (prikaz paralelograma)	45
2010/C 161/72	Zadeva T-162/10: Tožba, vložena 13. aprila 2010 – Niki Luftfahrt proti Komisiji	45

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 161/73	Zadeva T-163/10: Tožba, vložena 7. aprila 2010 – Entegris proti UUNT – Optimize Technologies (OPTIMIZE TECHNOLOGIES)	46
2010/C 161/74	Zadeva T-164/10: Tožba, vložena 13. aprila 2010 – Pioneer Hi-Bred International proti Komisiji ...	46
2010/C 161/75	Zadeva T-167/10: Tožba, vložena 7. aprila 2010 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji	47
2010/C 161/76	Zadeva T-168/10: Tožba, vložena 15. aprila 2010 – Komisija proti SEMEA	48
2010/C 161/77	Zadeva T-170/10: Tožba, vložena 19. aprila 2010 – CTG Luxembourg PSF proti Sodišču	48
2010/C 161/78	Zadeva T-172/10: Tožba, vložena 8. aprila 2010 – Colas proti UUNT – García-Teresa Gárate (BASE-SEAL)	49
2010/C 161/79	Zadeva T-175/10: Tožba, vložena 15. aprila 2010 – Milux proti UUNT (FERTILITYINVIVO)	50
2010/C 161/80	Zadeva T-176/10: Tožba, vložena 15. aprila 2010 – Seven proti UUNT – Seven for all mankind (SEVEN FOR ALL MANKIND)	50
2010/C 161/81	Zadeva T-177/10: Tožba, vložena 19. aprila 2010 – Alcoa Trasformazioni proti Komisiji	51
2010/C 161/82	Zadeva T-178/10: Tožba, vložena 21. aprila 2010 – Španija proti Komisiji	52
2010/C 161/83	Zadeva T-179/10: Tožba, vložena 21. aprila 2010 – Zitro IP proti UUNT – Show Ball Informática (BINGO SHOWALL)	53
2010/C 161/84	Zadeva T-180/10: Tožba, vložena 16. aprila 2010 – Nickel Institute proti Komisiji	53
2010/C 161/85	Zadeva T-182/10: Tožba, vložena 19. aprila 2010 – AISCAT proti Komisiji	54
2010/C 161/86	Zadeva T-188/10: Tožba, vložena 26. aprila 2010 – DTL proti UUNT – Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria)	55
2010/C 161/87	Zadeva T-190/10: Tožba, vložena 22. aprila 2010 – Egan in Hackett proti Parlamentu	55
2010/C 161/88	Zadeva T-200/10: Tožba, vložena 29. aprila 2010 – Avery Dennison proti UUNT – Dennison Hesperia (AVERY DENNISON)	56

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 161/89	Zadeva T-109/04: Sklep Splošnega sodišča z dne 16. aprila 2010 – DB Schenker Rail Deutschland proti Komisiji	56
2010/C 161/90	Zadeva T-511/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2010 – Unity OSG FZE proti Svetu	56

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 161/91	Zadeva F-19/10: Tožba, vložena 29. marca 2010 – Marsili proti Komisiji	57
2010/C 161/92	Zadeva F-21/10: Tožba, vložena 31. marca 2010 – Marcuccio proti Komisiji	57
2010/C 161/93	Zadeva F-23/10: Tožba, vložena 16. aprila 2010 – Allen proti Komisiji	58
2010/C 161/94	Zadeva F-24/10: Tožba, vložena 21. aprila 2010 – Kaskarelis proti Komisiji	58
2010/C 161/95	Zadeva F-25/10: Tožba, vložena 28. aprila 2010 – AG (*) proti Parlamentu	58

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2010/C 161/01)

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije

UL C 148, 5.6.2010

Prejšnje objave

UL C 134, 22.5.2010

UL C 113, 1.5.2010

UL C 100, 17.4.2010

UL C 80, 27.3.2010

UL C 63, 13.3.2010

UL C 51, 27.2.2010

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 29. aprila 2010 –
Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski**

(Zadeva C-92/07) ⁽¹⁾

(Pridružiteni sporazum EGS-Turčija — Pravila „standstill“ in pravila o prepovedi diskriminacije — Obveznost plačila dajatev za izdajo in podaljšanje dovoljenja za prebivanje — Sorazmernost dajatev, ki jih je treba plačati — Primerjava z dajatvami, ki jih plačujejo državljani Unije — Člen 9 Sporazuma o pridružitvi — Člen 41(1) Dodatnega protokola — Člena 10(1) in 13 Sklepa št. 1/80 pridružitvenega sveta)

(2010/C 161/02)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P.J. Kuijper in S. Boelaert, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopniki: H.G. Sevenster, C. Wissels in M. de Grave, zastopniki)

Intervenient v podporo tožene stranke: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: M. Lumma in J. Möller, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 9 Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, ki je bil podpisan v Ankari 12. septembra 1963 in je bil v imenu Skupnosti sklenjen s Sklepom Sveta 64/732/EGS z dne 23. decembra 1963 (UL 1964, 217, str. 3685), člena 41 Dodatnega protokola, ki je bil odobren in potrjen v imenu Skupnosti z Uredbo Sveta (EGS) št. 2760/72 z dne 19. decembra 1972 (UL L 293, str. 1) in člena 10(1) in (13) Sklepa št. 1/80 z 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve – Diskriminatorne kolkovine za dovoljenje za bivanje

Izrek

1. Kraljevina Nizozemska je s tem, da je za izdajo dovoljenja za prebivanje uvedla in ohranila v veljavi sistem, ki določa višje dajatve, kot so tiste, ki jih zaračunava za podobne dokumente državljanom držav članic, za turške državljane, ki imajo pravico do bivanja na Nizozemskem na podlagi:

— Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, ki so ga Republika Turčija na eni strani in države članice EGS ter Skupnost na drugi strani podpisale v Ankari 12. septembra 1963 in je bil v imenu Skupnosti sklenjen, odobren in potrjen s Sklepom Sveta 64/732/EGS z dne 23. decembra 1963,

— Dodatnega protokola, ki je bil podpisan 23. novembra 1970 v Bruslju ter sprejet, odobren in potrjen v imenu Skupnosti z Uredbo Sveta (EGS) št. 2760/72 z dne 19. decembra 1972, in

— Sklepa št. 1/80, ki ga je 19. septembra 1980 sprejel pridružiteni svet, ki je bil ustanovljen s Sporazumom o pridružitvi in je sestavljen, na eni strani, iz članov vlad držav članic, Sveta Evropske unije in Komisije Evropskih skupnosti in, na drugi strani, iz članov turške vlade,

ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 9 tega sporazuma o pridružitvi, člena 41 tega dodatnega protokola in členov 10(1) in 13 Sklepa št. 1/80.

2. Kraljevini Nizozemski se naloži plačilo stroškov. Zvezna republika Nemčija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 95, 28.4.2007.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 20. aprila 2010 –
Evropska komisija proti Kraljevini Švedski**

(Zadeva C-246/07) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Kršitev členov 10 ES in 300(1) ES — Stockholmska konvencija o obstojnih organskih onesnaževalih — Enostranski predlog države članice za uvrstitev snovi v Prilogo A k tej konvenciji)

(2010/C 161/03)

Jezik postopka: švedščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Valero Jordana in C. Tufvesson, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Švedska (zastopnika: A. Kruse in A. Falk, zastopnika)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Kraljevina Danska (zastopnika: C. Pilgaard Zinglensen in R. Holdgaard, zastopnika), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. M. Wissels in D. J. M. de Grave, zastopnika), Republika Finska (zastopnik: J. Heliskoski, zastopnik), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: V. Jackson, zastopnik in D. Anderson, QC)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 10 ES in 300(1) ES – Enostranski predlog za uvrstitev snovi, perfluorooktan sulfonat, v Prilogo A k Stockholmski konvenciji o obstojnih organskih onesnaževalih

Izrek

1. Kraljevina Švedska s tem, da je enostransko predlagala, naj se v Prilogo A k Stockholmski konvenciji o obstojnih organskih onesnaževalih doda snov perfluorooktan sulfonat, ni izpolnila obveznosti iz člena 10 ES.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Kraljevini Švedski se naložijo stroški Evropske komisije.
4. Kraljevina Danska, Kraljevina Nizozemska, Republika Finska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 183, 4.8.2007.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. aprila 2010 –
Evropska komisija proti Kraljevini Španiji**

(Zadeva C-423/07) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 93/37/EGS — Člena 3 in 11 — Koncesije za javne gradnje — Obveznosti na področju oglaševanja — Obseg obveznosti — Obvestilo o naročilu — Opis predmeta koncesije in lokacija gradenj — Dodatne gradnje, ki niso izrecno predvidene v obvestilu o naročilu in razpisni dokumentaciji — Načelo enakega obravnavanja)

(2010/C 161/04)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: D. Kukovec, M. Konstantinidis, S. Pardo Quintillán in M. Canal Fontcuberta, odvetniki)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: F. Díez Moreno, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 3 in člena 11(3), (6), (7) in (12) Direktive Sveta 93/37/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje (UL L 199, str. 54) – Kršitev načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije – Gradnje, ki niso bile predmet koncesije – Oddaja po dodelitvi koncesije

Izrek

1. Ker je Kraljevina Španija družbi Iberpistas 5. novembra 1999 oddala:
 - zgraditev tretjega voznega pasu v obeh smereh na delu plačljivega odseka avtoceste A-6 med mestom Villalba in razcepom Valle de los Caídos,
 - zgraditev tretjega dvosmernega voznega pasu na delu plačljivega odseka avtoceste A-6 med razcepom Valle de los Caídos in mestom San Rafael, vključno z gradnjo/zgraditvijo novega tunela, in
 - zgraditev četrtega voznega pasu v obeh smereh na brezcestninskem odseku avtoceste A-6 med mestoma Madrid in Villalba,

ne da bi bile te gradnje navedene v predmetu pogodbe o koncesiji za javne gradnje, kakor je opisan v obvestilu, objavljenem v Uradnem listu Evropskih skupnosti in v razpisni dokumentaciji, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(1) ter 11(3) in (6) Direktive Sveta 93/37/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje v zvezi s Prilogo V k tej direktivi.

2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 297, 8.12.2007.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 –
Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji**

(Zadeva C-160/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Javna naročila storitev — Člena 43 ES in 49 ES — Direktivi 92/50/EGS in 2004/18/ES — Javna reševalna služba — Nujni reševalni prevoz in kvalificirani prevoz bolnikov — Zahteva po preglednosti — Člen 45 ES — Dejavnosti, ki so povezane z izvajanjem javne oblasti — Člen 86(2) ES — Storitve splošnega gospodarskega pomena)

(2010/C 161/05)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Kellerbauer in D. Kukovec, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: M. Lumma in J. Möller, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. M. Wissels in Y. de Vries, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 ES in 49 ES in Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (UL L 209, str. 1) in Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114) – Praksa lokalnih skupnosti, da neposredno, brez odprtih

postopkov oddaje javnih naročil in s kršitvijo načel preglednosti in prepovedi diskriminacije oddajo pogodbe in koncesije za opravljanje storitev nujnega prevoza

Izrek

1. Zvezna republika Nemčija s tem, da ni objavila obvestila o izidu postopka oddaje naročil, ni izpolnila obveznosti iz člena 10 Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev v povezavi s členom 16 te direktive ali, od 1. februarja 2006, člena 22 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev v povezavi s členom 35(4) te direktive v okviru oddaje naročil javnih storitev nujnega reševalnega prevoza in kvalificiranega prevoza bolnikov v skladu s submisijskim modelom v zveznih deželah Saška-Anhalt, Severno Porenje-Vestfalija, Spodnja Saška in Saška.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija in Kraljevina Nizozemska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 209, 15.8.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Dansk Transport og Logistik proti Skatteministeriet

(Zadeva C-230/08) (¹)

(Carinski zakonik Skupnosti — Členi 202, 215(1) in (3), 217(1) in 233, prvi odstavek, točka (d) — Pojem blaga, ki se „zapleni (zaseže) in istočasno ali pozneje odvzame“ — Izvedbena uredba carinskega zakonika — Člen 867a — Direktiva 92/12/EGS — Členi 5(1) in (2), 6, 7(1), 8 in 9 — Šesta direktiva o DDV — Členi 7, 10(3) in 16(1) — Nezakonit vnos blaga — Prevozi blaga na podlagi zvezka TIR — Zaseg in uničenje — Določitev države članice, v kateri sta nastala carinski dolg ter obveznost obračuna trošarine in DDV — Ugasnitev carinskega in davčnega dolga)

(2010/C 161/06)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dansk Transport og Logistik

Tožena stranka: Skatteministeriet

Predmet

Predlog za sprejetje predhodnega vprašanja – Østre Landsret – Razlaga členov 215 in 233 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), člena 454 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1), členov 5 in 6 Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL L 76, str. 1) in členov 7 in 10 Direktive št. 77/388/CEE: Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Ugasnitev carinskega in davčnega dolga zaradi odvzema in uničenja blaga s strani organov države članice ob njegovem nezakonitem vnosu na carinsko območje Skupnosti.

Izrek

1. Za okoliščine, v katerih blago, ki ga krajevni carinski in davčni organi zadržijo ob vnosu na carinsko območje Skupnosti na območju prvega carinskega urada na zunanji meji Skupnosti in ga omenjeni organi istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je to blago ves čas v njihovi posesti, spadajo v okvir pojma blaga, ki se „zapleni (zaseže) in istočasno ali pozneje odvzame“, iz člena 233, prvi odstavek, točka (d), Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 955/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 1999, tako da carinski dolg na podlagi te določbe ugasne.
2. Člena 5(1), tretji pododstavek, in 6(1) Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih

proizvodov, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 96/99/ES z dne 30. decembra 1996, je treba razlagati tako, da se za blago, ki ga krajevni carinski in davčni organi zasežejo ob vnosu na območje Skupnosti in istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je ves čas v njihovi posesti, šteje, da ni bilo uvoženo v Skupnost, tako da obdavčljivi dogodek za trošarinsko obveznost zanj ne nastopi. Za blago, ki je zaseženo po nezakonitem vnosu na to območje, to je od takrat, ko blago zapusti območje prvega carinskega urada na tem območju, in ga omenjeni organi istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je ves čas v njihovi posesti, se ne šteje, da je „pod režimom odloga plačila trošarine“ v smislu člena 5(2), prvi pododstavek, in člena 6(1)(c) navedene direktive v povezavi s členoma 84(1)(a) in 98 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 955/99, in členom 867a Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1662/1999 z dne 28. julija 1999, tako da obdavčljivi dogodek za trošarinsko obveznost za to blago nastopi in obveznost plačila trošarine nastane.

3. Člene 2, točka 2, 7 in 10(3) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 1999/85/ES z dne 22. oktobra 1999, je treba razlagati tako, da se za blago, ki ga krajevni carinski in davčni organi zasežejo ob vnosu na območje Skupnosti in istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je ves čas v njihovi posesti, šteje, da ni bilo uvoženo v Skupnost, tako da obdavčljivi dogodek pri davku na dodano vrednost za to blago ne nastane in zato tudi ne obveznost obračuna tega davka. Vendar pa je treba določbe člena 10(3), drugi pododstavek, v povezavi s členom 16(1)(B)(c) navedene direktive in členom 867a Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1662/1999, razlagati tako, da za blago, ki ga ti organi zasežejo po nezakonitem vnosu na omenjeno območje, to je od takrat, ko zapusti območje prvega carinskega urada na tem območju, in ga ti organi istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je ves čas v njihovi posesti, obdavčljivi dogodek pri davku na dodano vrednost in obveznost obračuna tega davka nastaneta, tudi če se pozneje zanj začne postopek carinskega skladiščenja.
4. Člene 202, 215(1) in (3) in 217 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 955/1999, ter člena 7(2) in 10(3) Šeste direktive 77/388, kakor je bila spremenjena z Direktivo 1999/85, je treba razlagati tako, da so organi države članice na zunanji meji Skupnosti, čez katero je bilo blago nezakonito vneseno na carinsko območje Skupnosti, pristojni za izterjavo carinskega dolga in davka na dodano vrednost, tudi če je bilo to blago pozneje prepeljano v drugo državo članico, kjer je bilo odkrito in potem zaseženo. Člena 6(1) in 7(1) Direktive 92/12,

kakor je bila spremenjena z Direktivo 96/99, je treba razlagati tako, da so organi zadnjenavedene države članice pristojni za izterjavo trošarin, če je blago tam zaradi komercialnih namenov. Predložitveno sodišče pa mora presoditi, ali je ta pogoj v sporu, ki mu je predložen, izpolnjen.

(¹) UL C 197, 2.8.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 20. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italija) – Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl, Sorgenia spa proti Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Zadeva C-265/08) (¹)

(Direktiva 2003/55/ES — Notranji trg zemeljskega plina — Poseg države v dobavno ceno zemeljskega plina po 1. juliju 2007 — Obveznosti javnih storitev podjetij, ki delujejo v plinskem sektorju)

(2010/C 161/07)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl, Sorgenia spa

Tožena stranka: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Razlaga členov 3(2) in 23 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES (UL L 176, str. 57) – Nacionalna zakonodaja, ki predvideva določitev dobavne cene zemeljskega plina za domače odjemalce

Izrek

Člena 3(2) in 23(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, kakršna je obravnavana v postopkih v glavni stvari, na podlagi katere je po 1. juliju 2007 dovoljeno določiti dobavne cene zemeljskega plina z opredelitvijo „referenčnih cen“, kakršne so obravnavane v postopkih v glavni stvari, če:

— ta poseg sledi splošnemu gospodarskemu interesu, ki vključuje, da je dobavna cena zemeljskega plina, dobavljenega končnemu potrošniku, ohranjena na primerni ravni glede na uskladitev, ki jo morajo ob upoštevanju stanja v sektorju zemeljskega plina opraviti države članice, in sicer med ciljem liberalizacije in ciljem nujne zaščite končnega potrošnika, ki jima sledi Direktiva 2003/55;

— ta poseg po 1. juliju 2007 posega v svobodno določanje dobavnih cen zemeljskega plina le, če je to nujno zaradi uresničitve takega cilja splošnega gospodarskega interesa, in je zato nujno časovno omejen, in

— je ta poseg jasno določen, pregleden, nediskriminatoren in preverljiv in plinskim družbam Unije zagotavlja enak dostop do potrošnikov.

(¹) UL C 236, 13.9.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe House of Lords – Združeno kraljestvo) – The Queen, M in drugi proti Her Majesty's Treasury

(Zadeva C-340/08) (¹)

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi za osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Uredba (ES) št. 881/2002 — Člen 2(2) — Prepoved dodeljevanja sredstev osebam iz Priloge I k tej uredbi — Področje uporabe — Socialnovarstvene dajatve, dodeljene ženi osebe iz navedene Priloge I)

(2010/C 161/08)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

House of Lords

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: The Queen, M in drugi

Tožena stranka: Her Majesty's Treasury

Predmet

Predlog za sprejetje pedhodne odločbe – House of Lords – Razlaga člena 2(2) Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 o prepovedi izvoza nekaterih blaga in storitev v Afganistan, o poostitvi prepovedi poletov in podaljšanju zamrznitve sredstev in drugih finančnih virov talibanov iz Afganistana (UL L 139, str. 9) – Področje uporabe prepovedi dajanja na voljo gospodarskih virov osebam iz Priloge I – Socialnovarstvene dajatve, ki jih država dodeli ženi take osebe

Izrek

Člen 2(2) Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 o prepovedi izvoza nekaterih blaga in storitev v Afganistan, o poostitvi prepovedi poletov in podaljšanju zamrznitve sredstev in drugih finančnih virov talibanov iz Afganistana, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 561/2003 z dne 27. marca 2003, je treba razlagati tako, da se ne uporablja za socialnovarstvene dajatve, ki jih država izplača ženi osebe, ki jo je imenoval odbor, ustanovljen v skladu z odstavkom 6 Resolucije 1267 (1999) Varnostnega sveta Združenih narodov, in je navedena v Prilogi I, kakor je bila spremenjena, samo zato, ker ta žena živi z navedeno osebo in del teh dajatev nameni ali bi ga lahko namenila za nakup blaga in storitev, ki jih bo porabila ali bo od njih imela koristi tudi oseba s seznama.

(¹) UL C 260, 11.10.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. aprila 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko

(Zadeva C-346/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2001/80/ES — Onesnaženje in škodljivi vplivi — Kurilne naprave — Omejitve emisij nekaterih onesnaževal v zrak — Neuporaba navedene direktive za elektrarno Lynemouth (Združeno kraljestvo))

(2010/C 161/09)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Oliver in A. Alcover San Pedro, zastopnika)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopnika: L. Seeboruth, zastopnik, in D. Wyatt, QC)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev Direktive 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav (UL L 309, str. 1) v primeru elektrarne Lynemouth, Northumberland – Neizpolnitev obveznosti pomembnega zmanjšanja emisij iz navedene elektrarne v roku, ki je določen v členu 4(3) te direktive

Izrek

1. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko s tem, da ni zagotovilo uporabe Direktive 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav za elektrarno, ki jo upravlja družba Rio Tinto Alcan Smelting and Power (UK) Ltd v Lynemouthu na severovzhodu Anglije, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.
2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 260, 11.10.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Source Claire, Nord Plantes EURL, RCS Distribution, Ponroy Santé, Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires proti Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Zadeva C-446/08) ⁽¹⁾

(Direktiva 2002/46/ES — Približevanje zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih — Vitamini in minerali, ki jih je dovoljeno uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil — Mejne količine — Uskladitev na ravni Unije — Neobstoj — Pristojnost držav članic — Podrobna pravila, ki jih je treba spoštovati, in merila, ki jih je treba upoštevati pri določitvi teh količin — Nacionalni predpisi o določitvi navedenih količin — Določitev ničte stopnje vsebnosti)

(2010/C 161/10)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke

Tožeče stranke: Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Source Claire, Nord Plantes EURL, RCS Distribution, Ponroy Santé, Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires

Tožene stranke: Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Ob udeležbi: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Conseil d'État (France) – Razlaga Direktive 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih (UL L 183, str. 51) in zlasti njenih členov 5 (4) in 11(2) – Pristojnosti držav članic za določitev mejnih količin vitaminov in mineralov, ki jih je dovoljeno

uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil, če ni predpisov skupnosti na tem področju – Merila, ki jih je treba upoštevati pri določitvi maksimalne vsebnosti – Popolna prepoved fluora, ki so jo določili organi države članice, brez upoštevanja pravil, določenih v členu 12 navedene direktive – Količinska omejitev trgovine v nasprotju s členoma 28 ES in 30 ES

Izrek

1. Direktivo 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih je treba razlagati tako, da ne glede na Pogodbo ES države članice ostanejo pristojne za sprejetje predpisov o mejnih količinah vitaminov in mineralov, ki jih je dovoljeno uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil, dokler Evropska komisija v skladu s členom 5(4) te direktive ne določi teh količin.
2. Države članice so pri določitvi mejnih količin vitaminov in mineralov, ki jih je dovoljeno uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil, poleg členov 28 ES in 30 ES zavezane upoštevati tudi določbe člena 5(1) in (2) Direktive 2002/46, vključno z zahtevo po oceni tveganja, ki temelji na splošno priznanih znanstvenih spoznanjih, ko čakajo, da Evropska komisija na podlagi odstavka 4 navedenega člena 5 določi te količine.
3. Direktivo 2002/46 je treba razlagati tako, da lahko v položaju, kakršen je obravnavani v postopku v glavni stvari, ko je pri določitvi mejne količine minerala, ki ga je dovoljeno uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil, nemogoče natančno določiti vnose tega minerala iz drugih virov prehrane, dokler Evropska komisija ne določi mejnih količin vitaminov in mineralov, ki jih je dovoljeno uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil v skladu s členom 5(4) te direktive, država članica, če se dokaže tveganje, da ti vnosi dosega varno mejno količino, določeno za zadevni mineral, in če se upoštevata člena 28 ES in 30 ES, določi ničto stopnjo za mejno količino minerala, ne da bi uporabila varstveni postopek iz člena 12 te direktive.
4. Člen 5 Direktive 2002/46 je treba razlagati tako, da okoliščina, da bi ustrezno označevanje lahko odvrnilo skupino potrošnikov, na katero je naslovljeno, od uporabe hrana, ki bi ji v manjših količinah koristilo, ni upošteven dejavnik pri določitvi mejnih količin vitaminov in mineralov, ki jih je dovoljeno uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil. Upoštevanje različne občutljivosti posameznih skupin potrošnikov omogoča državi članici, da za vse prebivalstvo uporabi tako mejno količino, ki je prilagojena posebni skupini potrošnikov, kot so otroci, le, če je ta ukrep omejen na to, kar je potrebno za zagotovitev varovanja zdravja oseb iz te skupine, in če je sorazmeren s svojim ciljem, pri čemer tega ni mogoče doseči z ukrepi, ki manj omejujejo trgovino v Evropski uniji, kar pa preveri predložitveno sodišče.

5. Direktivo 2002/46 je treba razlagati tako, da nasprotuje določitvi mejnih količin vitaminov in mineralov, ki jih je dovoljeno uporabiti pri proizvodnji prehranskih dopolnil, ker zaradi nedokazane nevarnosti za zdravje ljudi mejne količine niso bile določene za te vitamine in minerale, razen če bi bil tak ukrep utemeljen s previdnostnim načelom, če bi znanstvena ocena tveganja lahko razkrila, da obstaja znanstvena negotovost glede obstoja ali obsega dejanskega tveganja za javno zdravje. Po tem, ko so bile določene varne mejne količine, ni mogoče izključiti možnosti določitve takih mejnih količin na znatno nižji ravni od ravni navedenih mejnih količin, ker je določitev teh mejnih količin lahko utemeljena z upoštevanjem dejavnikov iz člena 5(1) in (2) Direktive 2002/46 in ker je v skladu z načelom sorazmernosti. To mora od primera do primera presoditi predložitveno sodišče.

(¹) UL C 327, 20.12.2008.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesgericht Innsbruck – Avstrija) – Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols proti Land Tirol

(Zadeva C-486/08) (¹)

(Socialna politika — Okvirni sporazumi o delu s krajšim delovnim časom in o delu za določen čas — Neugodne določbe, določene z nacionalnimi predpisi za pogodbene uslužbenke, ki delajo s krajšim delovnim časom, občasno ali na podlagi pogodbe za določen čas — Načelo enakega obravnavanja)

(2010/C 161/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesgericht Innsbruck

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols

Tožena stranka: Land Tirol

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Landesgericht Innsbruck – Razlaga določbe 4, točki 1 in 2, priloge k Direktivi Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC (UL L 14, str. 9), določbe 4 priloge k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL L 175, str. 43), ter člena 14(1)(c) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, str. 23) – Nacionalni predpisi o pogodbenih uslužbencih, ki iz področja uporabe tega zakona izključujejo delavce, ki delajo s krajšim delovnim časom, občasno ali na podlagi pogodbe za določen čas – Neugodne določbe, določene glede pravice do letnega dopusta za uslužbenke, ki preidejo z dela s polnim delovnim časom na delo s krajšim delovnim časom ter za uslužbenke, ki koristijo dveletni starševski dopust – Načelo enakega obravnavanja med delavci in delavkami, med delavci s krajšim in delavci s polnim delovnim časom ter med delavci s pogodbo o zaposlitvi za določen čas in delavci s pogodbo za nedoločen čas.

Izrek

1. Upošteveno pravo Unije in zlasti določbo 4, točka 2, okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenega 6. junija 1997, v prilogi k Direktivi Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/23/ES z dne 7. aprila 1998, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 55(5) zakona dežele Tirolske o pogodbenih uslužbencih (Tiroler Landes-Vertragsbedienstetengesetz) z dne 8. novembra 2000, v različici, ki je veljala do 1. februarja 2009, v skladu s katerim je treba pri spremembi obsega zaposlitve delavca obseg še neporabljenega letnega dopusta prilagoditi tako, da se bo delavcu, ki je svoj obseg dela zmanjšal z dela s polnim delovnim časom na delo s krajšim delovnim časom, tista pravica do plačanega letnega dopusta, ki jo je pridobil – ne da bi jo imel možnost uveljavljati – v času zaposlitve s polnim delovnim časom, zmanjšala oziroma da lahko ta dopust koristi samo še z zmanjšanim nadomestilom za plačani dopust.

2. Določbo 4 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, v prilogi k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 1(2)(m) zakona dežele Tirolske o pogodbenih uslužbencih z dne 8. novembra 2000 v različici, ki je veljala do 1. februarja 2009, ki iz področja uporabe tega zakona izključuje delavce, ki imajo pogodbo o zaposlitvi za določen čas šestih mesecev ali so zaposleni le priložnostno.

3. Določbo 2, točka 6, okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, sklenjenega 14. decembra 1995, v prilogi k Direktivi Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/75/ES z dne 15. decembra 1997, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 60, zadnji stavek, zakona dežele Tirolske o pogodbenih uslužbencih z dne 8. novembra 2000 v različici, ki je veljala do 1. februarja 2009, v skladu s katerim delavci, ki koristijo svojo pravico do dvehletnega starševskega dopusta, po izteku tega dopusta izgubijo pravice do plačanega letnega dopusta, ki so jih pridobili v letu pred rojstvom svojega otroka.

(¹) UL C 44, 21.2.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Vera Mattner proti Finanzamt Velbert

(Zadeva C-510/08) (¹)

(Prost pretok kapitala — Člena 56 ES in 58 ES — Davek na darila — Zemljišče, na katerem stoji stavba — Pravica do odbitka od davčne osnove — Različno obravnavanje rezidentov in nerezidentov)

(2010/C 161/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vera Mattner

Tožena stranka: Finanzamt Velbert

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Düsseldorf – Razlaga členov 39 in 43 ES ter člena 56, v povezavi s členom 58 ES – Nacionalni predpisi o davku na podaritev nepremičnin, ki za izračun davka določajo, da če sta darovalec in obdarjenec rezidenta druge države članice, odbitek od davčne osnove znaša 1 100 EUR, medtem ko ta odbitek znaša 205 000 EUR, če bi bil vsaj eden od njiju rezident na nacionalnem ozemlju.

Izrek

Povezane določbe členov 56 ES in 58 ES je treba razlagati tako, da nasprotujejo predpisom države članice, kakršni se obravnavajo v postopku v glavni stvari, ki za izračun davka na darila določajo, da je, če sta ob podaritvi darovalec in obdarjenec rezidenta druge države članice, odbitek od davčne osnove v primeru podaritve nepremičnine, ki leži na ozemlju te države, nižji od odbitka, ki bi bil uporabljen, če bi bil vsaj eden od njiju istega dne rezident prve države članice.

(¹) UL C 44, 21.2.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti X (C-536/08), fiscale eenheid Facet BV Facet Trading BV (C-539/08)

(Združeni zadevi C-536/08 in C-539/08) (¹)

(Šesta direktiva o DDV — Člen 17(2) in (3) — Člen 28b(A)(2) — Pravica do odbitka — Prehodna ureditev za obdavčevanje trgovine med državami članicami — Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti)

(2010/C 161/13)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën

Tožena stranka: X (C-536/08), fiscale eenheid Facet BV Facet Trading BV (C-539/08)

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Razlaga členov 17(2) in (3) in 28b(2) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Prehodna ureditev za obdavčevanje trgovine med državami članicami – Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti

Izrek

Člena 17(2) in (3) ter 28b(A)(2) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) v besedilu, ki izhaja iz Direktive Sveta 92/111/EGS z dne 14. decembra 1992, je treba razlagati tako, da davčni zavezanec v primeru iz prvega pododstavka člena 28b(A)(2) ni upravičen do takojšnjega odbitka vstopnega DDV za pridobitve znotraj Skupnosti.

(¹) UL C 44, 21.2.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – (Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog: Association of the British Pharmaceutical Industry proti Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

(Zadeva C-62/09) (¹)

(Direktiva 2001/83/ES — Člen 94 — Finančne spodbude zdravstvenim ordinacijam, ki pacientom predpišejo nekatera zdravila — Javni zdravstveni organi — Zdravniki — Svoboščina predpisovanja)

(2010/C 161/14)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: The Queen, na predlog: Association of the British Pharmaceutical Industry

Tožena stranka: Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

Ob udeležbi: NHS Confederation (Employers) Company Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative

Court) – Razlaga člena 94(1) Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 13, zvezek 27, str. 69) – Javni subjekt, ki je vključen v nacionalno zdravstveno službo in njegovo izvajanje programa finančnih spodbud zdravstvenim ordinacijam, ki pacientom predpišejo nekatera zdravila

Izrek

Člen 94(1) Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje shemam finančnih spodbud, kot so te iz zadeve v glavni stvari, ki so jih uvedli nacionalni organi, ki skrbijo za javno zdravje, da bi zmanjšali svoje izdatke na tem področju in da bi zdravniki pri zdravljenju nekaterih bolezni dajali prednost predpisovanju poimensko določenih zdravil, ki vsebujejo drugačno učinkovino kot zdravilo, ki je bilo predpisano prej ali ki bi lahko bilo predpisano, če taka shema spodbud ne bi obstajala.

(¹) UL C 90, 18.4.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Symvoulis tis Epikrateias – Grčija) – Dimos Agios Nikolaos – Kriti proti Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Zadeva C-82/09) (¹)

(Uredba (ES) št. 2152/2003 — Spremljanje gozdov in medsebojni okoljski vplivi v Uniji — Opredelitve — Pojma „gozd“ in „druga gozdnata zemljišča“ — Področje uporabe)

(2010/C 161/15)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Symvoulis tis Epikrateias

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dimos Agios Nikolaos – Kriti

Tožena stranka: Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Symvoulio tis Epikrateias – Razlaga člena 3(a) in (b) Uredbe (ES) št. 2152/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o spremljanju gozdov in medsebojnih okoljskih vplivih v Skupnosti (Forest Focus) (UL L 324, str. 1) – Pojma „gozd“ in „druga gozdnata zemljišča“ – Različne opredelitve v Uredbi

Izrek

Določbe člena 3(a) in (b) Uredbe (ES) št. 2152/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o spremljanju gozdov in medsebojnih okoljskih vplivih v Skupnosti (Forest Focus), v katerih sta za namene te uredbe opredeljena pojma „gozd“ in „gozdnato zemljišče“, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalnim določbam, v katerih sta ta pojma drugače opredeljena glede sistemov, ki s to uredbo niso urejeni.

(¹) UL C 102, 1.5.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Firenze – Italija) – Camar Srl proti Presidente del Consiglio dei Ministri

(Zadeva C-102/09) (¹)

(Mednarodni sporazumi — Yaoundéjska konvencija — Četrta Loméjska konvencija AKP-EGS — Klavzula „standstill“ — Notranji davki — Banane)

(2010/C 161/16)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Firenze

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Camar Srl

Tožena stranka: Presidente del Consiglio dei Ministri

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale di Firenze – Skupna ureditev trgov – Banane – Skladnost nacionalnega zakona, ki določa davek na potrošnjo na banane s poreklom

iz Somalije, s členom 14 prve Yaoundéjske konvencije in z uvoznim sistemom iz Loméjske konvencije AKP-EGS

Izrek

1. Člen 14 Konvencije o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in afriškimi državami ter Madagaskarjem, ki so pridruženi tej Skupnosti, ki je bila podpisana v Yaoundéju 20. julija 1963, ni nasprotoval obdavčitvi banan s poreklom iz Somalije, kot je ta, ki je bila uvedena z zakonom št. 986/1964.
2. Nacionalnemu sodišču ni treba preizkusiti konkretnih učinkov povečanj davka na uvoz banan s poreklom iz Somalije, kot je ta, ki je bil uveden s predpisom, ki je obravnavan v postopku v glavni stvari, glede na položaj pred 1. aprilom 1976, da bi presodilo združljivost teh povečanj s klavzulo „standstill“ iz člena 1 Protokola št. 5 o bananah, ki je priložen četrti Konvenciji AKP-EGS, ki je bila podpisana v Loméju 15. decembra 1989. Vendar povečanja takega davka, ki so omejena na uskladitev tega davka z inflacijo, niso v nasprotju s to klavzulo.

(¹) UL C 129, 6.6.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Symvoulio tis Epikrateias – Grčija) – Enosi Efopliston Aktoploias in drugi proti Ypourgos Emporikis Naftilias, Ypourgos Aigaíou

(Zadeva C-122/09) (¹)

(Pomorski promet — Pomorska kabotaža — Uredba (EGS) št. 3577/92 — Začasno izvzetje uporabe te uredbe — Obveznost držav članic, da pred iztekom obdobja izvzetja ne sprejmejo določb, ki bi lahko resno ogrozile izvajanje navedene uredbe)

(2010/C 161/17)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes grammes, N.E. Lésvou, Blue Star Ferries

Toženi stranki: Ypourgos Emporikis Naftilias, Ypourgos Aigaíou

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Symvoulio tis Epikrateias – Razlaga členov 1, 2, 4, in 6(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) (UL L 364, str. 7) – Začasno izvetje uporabe uredbe – Obveznost držav članic, da pred prenehanjem izvetja ne sprejmemo predpisov, ki bi lahko resno ogrozili polno in učinkovito izvajanje uredbe – Pravica posameznikov, da se sklicujejo na določbe uredbe z namenom izpodbijanja nacionalnih predpisov, ki imajo tak učinek

Izrek

Če se je moral grški zakonodajalec v obdobju začasnega izvetja uporabe Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) v Grčiji vzdržati sprejetja predpisov, ki bi lahko resno ogrozili polno in učinkovito izvajanje te uredbe od 1. januarja 2004 dalje, ko je prenehalo obdobje izvetja, to polno in učinkovito izvajanje ni resno ogroženo samo zato, ker je grški zakonodajalec pred 1. januarjem 2004 v nasprotju z navedeno uredbo sprejel predpise, ki so izčrpani in stalni in ki ne vsebujejo določbe, da prenehajo veljati s 1. januarjem 2004.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht München – Nemčija) – Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt München

(Zadeva C-123/09) ⁽¹⁾

(Skupna carinska tarifa — Tarifne številke — Uvrstitev jahalnih rokavic v kombinirano nomenklaturu — Tarifna številka 3926 — Tarifna številka 6116)

(2010/C 161/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Hauptzollamt München

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht München – Razlaga priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87

z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 2, zvezek 2, str. 382), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 2, zvezek 14, str. 3) – Tekstilni proizvod, na eni strani obdelan tako, da postane hrapav samo zato, da bi se povečala povezanost s plastično prevleko – Uvrstitev v tarifno podštevilko 3926 20 00 kombinirane nomenklature

Izrek

Kombinirano nomenklaturu, ki je v Prilogi I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003, je treba razlagati tako, da je treba jahalne rokavice, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, ki so sestavljene iz tekstilnega materiala, ki je na eni strani hrapav, in prevlečene s plastično maso, pri čemer je plast iz tekstilne pletenine na eni strani obdelana tako, da postane hrapava, nakar je ta stran popolnoma prevlečena s poliuretansko peno, ki ima bistveno funkcijo pri uporabi rokavic kot jahalnih rokavic, uvrstiti pod tarifno podštevilko 3926 20 00 KN.

⁽¹⁾ UL C 129, 6.6.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – Smit Reizen BV proti Minister van Verkeer en Waterstaat

(Zadeva C-124/09) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Uredbi (EGS) št. 3820/85 in 3821/85 — Cestni promet — Obveznost zapišovanja — Čas počitka in čas vseh drugih delovnih aktivnosti — Čas, potreben za pot do kraja prevzema z nadzorno napravo opremljenega vozila — Pojem „operativni center“)

(2010/C 161/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Smit Reizen BV

Tožena stranka: Minister van Verkeer en Waterstaat

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Raad van State – Razlaga člena 1 Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL L 370, str. 1) in člena 15 Uredbe Sveta (EGS) 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometom (UL L 370, str. 8) – Čas odmora med delom, čas dnevnega počitka in delovni čas – Pojem – Obveznost zapisovanja – Čas, potreben za pot do kraja prevzema vozila, ki se nahaja zunaj operativnega centra podjetja – Operativni center – Pojem – Pripeljanje voznika s strani tretje osebe

Izrek

1. Pojem „operativni center“, ki je naveden v točki 21 in naslednjih sodbe z dne 18. januarja 2001 v zadevi *Skills Motor Coaches in drugi* (C 297/99), je treba opredeliti kot konkretni navezni kraj voznika, to je kraj prevoznega podjetja, v katerem voznik – v okviru običajnega opravljanja službe in ne da bi pri tem izvrševal posebna delodajalčeva navodila – redno začne opravljati svojo službo in kamor se vrne ob koncu službe.
2. To, da se zadevni voznik sam pelje na kraj, kjer mora prevzeti s tahografom opremljeno vozilo, ali pa ga na ta kraj pripelje nekdo drug, ne vpliva na opredelitev časa prevoza glede na pojem „počitek“ v smislu člena 1, točka 5, Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom.

(¹) UL C 129, 6.6.2009.

Pritožba, ki jo je Constantin Hârsulescu vložil 23. septembra 2009 zoper sklep Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 22. julija 2009 v zadevi T-234/09, Hârsulescu proti Romuniji

(Zadeva C-374/09 P)

(2010/C 161/20)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Pritožnik: Constantin Hârsulescu (zastopnik: C. Stanciu)

Druga stranka v postopku: Romunija

Sodišče (peti senat) je s sklepom z dne 4. marca 2010 zavrnilo pritožbo.

Pritožba, ki jo je Solvay SA vložila 1. marca 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 17. decembra 2009 v zadevi T-57/01, Solvay proti Komisiji

(Zadeva C-109/10 P)

(2010/C 161/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Solvay SA (zastopniki: P.-A. Foriers, R. Jafferalli, F. Louis, A. Vallery odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- izpodbijana sodba z dne 17. decembra 2009 naj se razveljavi;
- na podlagi tega naj se tožbo glede razveljavljenih delov ponovno preuči in razveljavi Odločba Komisije z dne 13. decembra 2000, v celoti ali delno, glede na obseg tožbenih razlogov;
- globa v višini 19 milijonov EUR naj se razveljavi ali, podredno, bistveno zniža zaradi povrnitve težko popravljive škode, ki je pritožnici nastala zaradi izredno dolgega trajanja postopka;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka s pritožbo in stroškov postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe navaja devet razlogov.

S prvim pritožbenim razlogom, ki je razdeljen na pet delov, pritožnica zatrjuje kršitev pravice do sojenja v razumnem roku, ker naj bi bila Odločba Komisije 2003/6/ES z dne 13. decembra 2000 (¹) sprejeta več kot deset let po začetku postopkov ali vsaj po začetku postopka s seznanitvijo pritožnice z očitki Komisije. Družba Solvay Splošnemu sodišču očita predvsem to, da ni celovito presojalo trajanja, da bi vanj vključilo

tako upravno kot sodno fazo postopka (prvi del), da ni upoštevalo trajanja postopka pred Splošnim sodiščem (drugi del), da bi upoštevalo prekoračitev razumnega roka samo, če bi izkazala dejanski poseg v svoje pravice obrambe, čeprav gre za dve neodvisni in ločeni načeli (tretji del), da je ugotovilo, da takega posega v tej zadevi ni bilo (četrti del), in da je izkrivilo dejstva v zadevi, ker je ugotovilo, da se je pritožnica odpovedala podredni zahtevi, da se zniža globa zaradi prekoračenja razumnega roka (peti del), čeprav je na podlagi tega izrecno zahtevala razveljavitev ali vsaj znižanje globe.

Z drugim pritožbenim razlogom, ki ga sestavljajo trije deli, družba Solvay uveljavlja kršitev členov 14 in 20 Uredbe Sveta št. 17/62, ker je Splošno sodišče potrdilo delovanje Komisije, ki je v okviru postopka začeta na podlagi člena 102 PDEU uporabila dokumente, zasežene v sklopu preverjanj glede morebitnega sodelovanja v kartelih in/ali usklajenih ravnanjih na podlagi člena 101 PDEU (prvi del). Pritožnica Splošnemu sodišču očita tudi, da je dovolilo, da Komisija proti njej uporablja dokumente, ki jih je pridobila slučajno, čeprav takrat, ker ni imela razlogov za sum, ni smela opraviti preverjanj, na podlagi katerih bi te dokumente lahko pridobila (drugi del). Nazadnje mu očita, da je izkrivilo dejstva v zadevi, ker je potrdilo vsebinsko podobnost med dejstvi, ki naj bi bila preiskovana na podlagi odločbe o preverjanju, in tistimi, ki so bila podlaga za njeno obsodbo (tretji del).

S tretjim pritožbenim razlogom, ki ga sestavlja šest delov, pritožnica uveljavlja, da je Splošno sodišče kršilo pravice obrambe, ker ji je naložilo, naj izkaže, da bi bili deli spisa, ki jih je Komisija izgubila, lahko koristni za njeno obrambo (prvi del). Ni namreč mogoče po uradni dolžnosti izključiti, ker spis ni bil začasno pregledan, da bi te listine lahko vplivale na odločbo, ki jo je Komisija sprejela (drugi in tretji del). Nazadnje izpodbija presojo Splošnega sodišča, da ni izkazala, da bi izginiti dokazi lahko pripomogli k njeni obrambi glede obstoja prevladujočega položaja (četrti del), rabata, ki je bil dodeljen skupini Saint-Gobain (peti del), in opredelitve upoštevnega geografskega trga (šesti del).

S četrtem pritožbenim razlogom družba Solvay zatrjuje kršitev pravic obrambe, pravil o dokaznem bremenu in domneve nedolžnosti, ker je Splošno sodišče odločilo, da dokazi, odstranjeni iz spisa, ne bi bili koristni za njeno obrambo, čeprav bi zadoščalo, da bi ji ti dokazi omogočili dokazovati že oblikovane razloge, bolj kot da bi ji omogočili oblikovanje novih razlogov (prvi del) in da bi lahko pomenili možnost, čeprav omejeno, vplivati na smer izpodbijane odločbe (drugi del).

S petim pritožbenim razlogom pritožnica navaja kršitev njene pravice, da se izjavi po tem, ko je Splošno sodišče razglasilo

ničnost prve odločbe, s katero ji je bila naložena globa, in preden je Komisija sprejela izpodbijano odločbo. V izpodbijani sodbi naj namreč ne bi bilo odgovora na njeno ničnostno tožbo in zavrnjeno je bilo stališče, da bi Komisija morala dati zadevnemu podjetju možnost, da se izjavi, kadar je bila s predhodno sodbo Splošnega sodišča ugotovljena kršitev postopka, ki je vplivala na pripravljalne ukrepe.

S šestim pritožbenim razlogom družba pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je kršilo člen 102 PDEU in ni izpolnilo svoje obveznosti podati obrazložitev, ker je potrdilo alternativno opredelitev upoštevnega geografskega trga, ne glede na to, ali je šlo za trg s skupnostno razsežnostjo ali za nacionalne trge.

S sedmim pritožbenim razlogom družba Solvay glede na obveznost obrazložitve in glede na člen 102 PDEU graja presojo prevladujočega položaja, ki jo je Splošno sodišče opravilo v izpodbijani sodbi, ne glede na to, ali ima upošteveni trg skupnostno (prvi del) ali nacionalno (drugi del) razsežnost. Poleg tega očita Splošnemu sodišču, da ni upoštevalo izjemnih okoliščin, ki izkazujejo neobstoj prevladujočega položaja (tretji del).

Z osmim razlogom pritožnica navaja kršitev člena 102 PDEU in neobstoj obrazložitve, ker je Splošno sodišče presodilo, da je rabat v višini 1,5 %, ki je bil dodeljen skupini Saint-Gobain, pomenil popust za zvestobo, s čimer je vplival na pogoje konkurence.

Z devetim pritožbenim razlogom pritožnica navaja, da ni podana potrebna obrazložitev in da je bil kršen člen 102 PDEU, ker je Splošno sodišče ugotovilo obstoj diskriminatorne prakse, ki je izhajala iz sistema rabatov, dodeljenih poslovnim partnerjem, ne da bi preverilo, ali je ta praksa pri strankah prevladujočega dobavitelja povzročila konkurenčno oviro (prvi del). Nazadnje družba Solvay Splošnemu sodišču očita, da ni upoštevalo majhnega deleža, ki ga je natrijev karbonat imel v skupnih stroških njenih strank (drugi del).

(¹) Odločba Komisije 2003/6/ES z dne 13. decembra 2000 v zvezi s postopkom na podlagi člena 82 [ES] (Zadeva COMP/33.133 – C: Natrijev karbonat – Solvay) (UL 2003 L 10, str. 10).

Pritožba, ki jo je družba Solvay SA vložila 1. marca 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 17. decembra 2009 v zadevi T-58/01, Solvay proti Komisiji

(Zadeva C-110/10 P)

(2010/C 161/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Solvay SA (zastopniki: P.-A. Foriers, R. Jafferali, F. Louis, A. Vallery, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Ta zadeva naj se združi s pritožbo, ki jo je pritožnica vložila zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 v zadevi T-57/01;
- izpodbijana sodba z dne 17. decembra 2009 naj se razveljavi;
- tožba naj se posledično ponovno preizkusi v razveljavljenih točkah in odločba Komisije z dne 13. decembra 2000 naj se v celoti razglasi za nično;
- razveljavi naj se globa v znesku 2,25 milijonov EUR ali pa naj se zelo občutno zniža na podlagi povrnitve velike škode, ki jo je pritožnica utrpela zaradi predolgega trajanja postopka;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka ter stroškov postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica se v oporo svoji pritožbi sklicuje na tri pritožbene razloge.

Pritožnica se s prvim pritožbenim razlogom, ki ima pet delov, sklicuje na kršitev pravice do sojenja v razumnem roku. Družba Solvay Splošnemu sodišču zlasti očita, da ni celostno presodilo roka, tako da bi upoštevalo tako upravno kot sodno fazo postopka (prvi del), da ni upoštevalo trajanja postopka pred Splošnim sodiščem (drugi del), da je sankcijo za prekoračitev razumnega roka vezalo na dokaz konkretne kršitve njene

pravice do obrambe, čeprav naj bi šlo za neodvisni in različni načeli (tretji del), da je razsodilo, da v obravnavanem primeru take kršitve ni bilo (četrti del) in da je Splošno sodišče izkrivilo zadevna dejstva s tem, da je ugotovilo, da se je pritožnica odrekla temu, da bi podredno zahtevala znižanje globe zaradi prekoračitve razumnega roka (peti del), čeprav je ta iz tega razloga izrecno zahtevala razveljavitev ali vsaj znižanje globe.

Pritožnica se z drugim pritožbenim razlogom, ki ima pet delov, sklicuje na to, da je Splošno sodišče kršilo njeno pravico do obrambe s tem, da ji je naložilo, da dokaže, da bi listine iz spisa, ki jih je Komisija izgubila, bili koristni za njeno obrambo (prvi del). Avtomatično naj namreč ne bi bilo mogoče izključiti, da bi zadevne listine, ne da bi se spis predhodno preučilo, lahko vplivale na odločitev Komisije (drugi in tretji del). Pritožnica Splošnemu sodišču tudi očita, da je v izpodbijani sodbi razsodilo, da ni dokazala, da bi izginule listine lahko koristile njeni obrambi, ker se ni sklicevala na tožbeni razlog, s katerim bi izpodbijala obstoj sporazuma, kar bi lahko storila, čeprav ne bi imela dostopa do spisa, medtem ko je pritožnica ta razlog navedla pred Komisijo in vsebine izgubljenih dokumentov nihče več ne bi mogel ugotoviti (četrti del). Pritožnica nazadnje Splošnemu sodišču očita, da je izgubljenim listinam odreklo vsak pomen, ker je že zavrnilo vsebinski tožbeni razlog pritožnice glede neobstoja učinka na trgovino med državami članicami, čeprav ni poznalo vsebine izgubljenih listin, in da zato ni moglo izključiti, da bi te pritožnici omogočile, da navede dodatne argumente, torej povsem nove tožbene razloge, tako glede utemeljenosti kot glede višine globe ali glede pravilnosti postopka (peti del).

Pritožnica se s tretjim in zadnjim pritožbenim razlogom sklicuje na kršitev njene pravice do izjave po tem, ko je Splošno sodišče razglasilo za nično prvo odločbo, s katero ji je bila naložena globa, in preden je Komisija sprejela izpodbijano odločbo. Izpodbijana sodba naj namreč ne bi ustrezala ničnostni tožbi in naj z njo ne bi bila ugotovljena obveznost Komisije, da zadevnemu podjetju da možnost, da se izjavi, potem ko je bila s predhodno sodbo Splošnega sodišča ugotovljena nepravilnost postopka, ki je vplivala na pripravljalne ukrepe.

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 8. marca 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 15. decembra 2009 v zadevi T-156/04, Électricité de France (EDF) proti Komisiji

(Zadeva C-124/10 P)

(2010/C 161/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: E. Gippini Fournier, B. Stromsky in D. Grespan, zastopniki)

Druge stranke v postopku: *Électricité de France (EDF)*, Francoska republika, *Iberdrola SA*

Predlogi

— Sodba Splošnega sodišča Evropske unije (tretji senat) z dne 15. decembra 2009, o kateri je bila Komisija obveščena 16. decembra 2009, v zadevi T 156/04, EDF/Komisija, naj se razveljavi v delu, v katerem:

— sta bila člena 3 in 4 Odločbe Komisije (C 2003/4637) z dne 16. decembra 2003 o državnih pomočeh v korist EDF in sektorja elektroenergetske in plinske industrije (C 68/2002, N 504/2003 in C 25/2003) razglašena za nična;

— je bilo Komisiji naloženo plačilo njenih stroškov ter stroškov *Électricité de France (EDF)*;

— naj se zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;

— naj se odločitev o stroških postopka pridrži.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Evropska komisija v podporo svoji pritožbi navaja dva pritožbena razloga.

V prvem pritožbenem razlogu trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, na katerih temelji spor. V nasprotju s tem, kar je navedeno v izpodbijani sodbi, naj Francoska republika dejansko ne bi spremenila davčne terjatve v kapital, ampak naj bi zgolj odobrila EDF pomoč v obliki oprostitve davka od dohodkov pravnih oseb. Nična odločba naj dokapitalizacije EDF kot take ne bi štela za državno pomoč; Komisija naj bi za državno pomoč štela zgolj njene davčne učinke.

V drugem pritožbenem razlogu, ki ima štiri dele, tožeča stranka trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je dejanja francoske vlade v tej zadevi štelo za ravnanja preudarnega zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu.

Prvič, tožeča stranka izpodbija presojo Splošnega sodišča, v skladu s katero je razlika med državo kot delničarko in državo, ki izvaja pristojnosti javne oblasti, v glavnem odvisna od cilja, ki mu sledi država – v tej zadevi dokapitalizacija EDF – in ne od objektivnih in preverljivih dejstev. Po eni strani naj bi Sodišče namreč večkrat poudarilo, da člen 87(1) ES ne razlikuje glede na vzroke in cilje državnih intervencij. Po drugi strani naj bi bilo merilo, ki temelji na namenu države, še posebej neprimeren za presojo obstoja državne pomoči, saj je tako merilo po naravi subjektivno in predmet razlage.

Drugič, Komisija Splošnemu sodišču očita, da svoje presoje ni oprlo na primerjalno študijo ravnanja preudarnega zasebnega gospodarskega subjekta, ki nima privilegijev, v podobnih okoliščinah na eni strani in ravnanja francoske države, ki ima pristojnosti javne oblasti, v tej zadevi na drugi strani.

Tretjič, pritožnica trdi, da je izpodbijana sodba kršila načelo enakega obravnavanja zasebnih podjetij in s tem omogočila ugodnejšo davčno obravnavanje države, vključno z družbami, v katerih država ni edina delničarka.

Nazadnje je Splošno sodišče po mnenju Komisije kršilo pravila, ki urejajo razdelitev dokaznega bremena v zvezi z uporabo načela preudarnega zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu, poleg tega pa je upoštevalo dejstva, ki so nastala po datumu sprejetja nične odločbe.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundespatentgericht (Nemčija) 9. marca 2010 – Merck & Co Inc proti Deutsches Patent- und Markenamt

(Zadeva C-125/10)

(2010/C 161/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundespatentgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Merck & Co Inc

Tožena stranka: Deutsches Patent- und Markenamt

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali se lahko podeli dodatni varstveni certifikat za zdravilo⁽¹⁾, če je obdobje med vložitvijo prijave za osnovni patent in prvo odobritvijo, da se izdelek da na trg v Skupnosti, krajše od pet let?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 469/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o dodatnem varstvenem certifikatu za zdravila (Kodificirana različica); UL L 152, str. 1.

Tožba, vložena 15. marca 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji**(Zadeva C-134/10)**

(2010/C 161/25)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Nijenhuis in C. Vrignon, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da ni pravilno prenesla člena 31 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti iz določb navedene direktive in člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska komisija v oporo svoji tožbi navaja tri razloge, s katerimi očita nesorazmernost izpodbijane nacionalne zakonodaje, zlasti glede postopka in meril za določitev radijskih in televizijskih kanalov, za katere velja sistem prenosa.

Prvič, toženi stranki očita, da ni jasno in predvidljivo določila ciljev v splošnem interesu, na podlagi katerih je mogoče odobriti uporabo tega sistema. Radiodifuzne organizacije naj tako predhodno ne bi mogle biti seznanjene z naravo in obsegom pogojev, ki jih je treba izpolniti, in z obveznostmi javne službe, ki jih imajo.

Drugič, Komisija obenem očita nepreglednost poteka postopka odobritve, večjo diskrecijsko pravico organov, saj naj bi nacionalna zakonodaja zadevnim organizacijam nalagala prenos vseh njihovih kanalov, ne pa zgolj kanalov, ki zasledujejo cilje v splošnem interesu, ter diskriminatornost zahteve po ustanavljanju teh organizacij na nacionalnem ozemlju.

Tretjič, tožeča stranka nazadnje navaja nespoštovanje področja uporabe člena 31 Direktive o univerzalnih storitvah glede na to, da je prenos odvisen od obstoja znatnega števila končnih uporabnikov komunikacijskih omrežij.

(¹) UL L 108, str. 51.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Târgu-Mureș (Romunija) 15. marca 2010 – Daniel Ionel Obreja, proti Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu**(Zadeva C-136/10)**

(2010/C 161/26)

*Jezik postopka: romunščina***Predložitveno sodišče**

Curtea de Apel Târgu-Mureș

Stranki v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* Daniel Ionel Obreja

Tožena stranka: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče šteti, da upoštevena zakonodaja notranjega prava, ki jo je sprejela Romunija (nujna uredba – Ordonanță de Urgență a Guvernului ali OUG – št. 50/2008), z uvedbo takse na onesnaževanje, ki se je uporabljala v obdobju od 1. julija 2008 do 15. decembra 2008, spoštuje načela carinske unije in prepovedi dvojne obdavčitve, določena v členih 23 ES, 25 ES in 90 ES, oziroma ali te določbe Pogodbe dopuščajo uvedbo takse na onesnaževanje z namenom, ki ga je romunski zakonodajalec opredelil v preambuli k OUG št. 50/2008 in ki je določen tudi v členu 174 ES in naslednjih, to je zagotoviti varstvo okolja z izvedbo programov in projektov za izboljšanje kakovosti zraka ter preprečevanje preseganja mejnih vrednosti, določenih v zakonodaji Skupnosti s tega področja? Povedano konkretnije, ali je ob uvedbi takse na onesnaževanje v državi članici Evropske unije, ki se plača ob registraciji motornega vozila, novega ali rabljenega, uvoženega iz druge države članice v prvo državo članico, mogoče šteti, da določbe člena 174 ES in naslednjih utemeljujejo, da se ne uporabijo členi 23 ES, 25 ES in 90 ES?

2. Ali je mogoče šteti – kadar je treba za motorno vozilo v državi članici plačati podobno takso oziroma takso na onesnaževanje (z isto pojmovno vsebino in z istim namenom, to je zaradi varovanja okolja v skladu z načeli in cilji iz člena 174 ES in naslednjih) – da se v drugi državi članici lahko uvede taksa na onesnaževanje, ki jo je treba plačati ob prvi registraciji motornega vozila, z istimi cilji, določenimi v členu 174 ES in naslednjih, čeprav je bilo treba za to vozilo že plačati takso na onesnaževanje v prvi državi članici?
3. Nazadnje, ali je mogoče šteti – kadar za to motorno vozilo v državi članici ni bilo treba plačati takse na onesnaževanje (ker ta obveznost ne obstaja ali iz drugih razlogov), vendar je bilo treba ob njegovi poznejši registraciji v drugi državi članici, na primer v Romuniji, kjer obveznost plačila take takse obstaja, plačati takso na onesnaževanje v tej državi – da so v takih okoliščinah kršena načela carinske unije in [prepovedi] notranje posredne zaščite, ki so določena v členih 23 ES, 25 ES in 90 ES?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van Cassatie van België 17. marca 2010 – Greenstar-Kanzi Europe NV proti 1. Jean Hustin in 2. Jo Goossens

(Zadeva C-140/10)

(2010/C 161/27)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van Cassatie van België

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Greenstar-Kanzi Europe NV

Toženi stranki: Jean Hustin

Jo Goossens

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče člen 94 Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 ⁽¹⁾ z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti v različici po spremembi z Uredbo Sveta (ES) št. 873/2004 ⁽²⁾ z dne 29. aprila 2004 v zvezi s členi 11(1), 13, od (1) do (3), 16, 27 in 104 Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 razlagati tako, da lahko imetnik ali oseba, ki ima pravico izkoriščanja,

vloži tožbo zaradi kršitve proti osebi, ki opravlja dejanja v zvezi z materialom, ki se je prodajal ali oddal pridobitelju licence, ki je kršil omejitve v zvezi s prodajo tega materiala, določene z licenčno pogodbo med njim in imetnikom žlahtniteljske pravice v Skupnosti?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je za preverjanje te kršitve pomembno, ali je oseba, ki opravlja navedena dejanja, omejitve iz zadevne licenčne pogodbe poznala ali bi jih morala poznati?

⁽¹⁾ UL L 227, str. 1.

⁽²⁾ UL L 162, str. 38.

Tožba, vložena 16. marca 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-141/10)

(2010/C 161/28)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Kreuzschitz in M. van Beek, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predloga tožeče stranke

— Ugotoviti, da Kraljevina Nizozemska, ker ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za odpravo ureditve, ki določa, da se nekatere socialnovarstvene dajatve ne izplačujejo državljanom drugih držav Evropske unije, ki so zaposleni na vrtnih ploščadih na Nizozemskem, ni izpolnila obveznosti iz členov 13(2)(a) in 3(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ⁽¹⁾ ter členov od 45 do 48 PDEU.

— Kraljevini Nizozemski naložiti plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Nedavno je Evropski parlament Komisijo večkrat prosil za pojasnila o portugalskih državljanih, ki delajo na vrtnih ploščadi na nizozemski kontinentalni polici in bivajo na Portugalskem, vendar zanje ne veljajo isti delovni pogoji in socialno varstvo kot za delavce, ki bivajo na Nizozemskem.

2. Zato je Komisija na podlagi postopka iz člena 226 ES (postal člen 258 PDEU) Nizozemski poslala pisni opomin in obrazloženo mnenje. V njima je Komisija navedla, da se mora po njenem mnenju nizozemska socialnovarstvena zakonodaja uporabljati tudi za državljane drugih držav članic Evropske unije, ki delajo na vrtanih ploščadih na Nizozemskem, in da to, da nizozemski organi tem osebam zavračajo priznavanje njihovih socialnovarstvenih dajatev, krši naslov II Uredbe (EGS) št. 1408/71, zlasti člena 13(2)(a) in 3(1), ter člene od 39 do 42 Pogodbe ES (postali člani od 45 do 48 PDEU).

3. Doslej Nizozemska še ni sprejela vseh ukrepov za odpravo nacionalne ureditve, ki določa, da se nekatere socialnovarstvene dajatve ne izplačujejo državljanom drugih držav Evropske unije, ki so zaposleni na vrtalnih ploščadih na Nizozemskem.

4. Na podlagi navedenega je morala Komisija ugotoviti, da Nizozemska, ker zavrača izplačevanje nekaterih socialnovarstvenih dajatev državljanom drugih držav Evropske unije, ki so zaposleni na vrtalnih ploščadih na Nizozemskem, ni izpolnila obveznosti iz členov 13(2)(a) in 3(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ter členov od 45 do 48 PDEU.

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van Beroep te Brussel 29. marca 2010 – Express Line NV proti Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

(Zadeva C-148/10)

(2010/C 161/29)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van Beroep te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Express Line NV

Tožena stranka: Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe Direktive 97/67/ES (¹) z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštne storitve v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve, kakor so bile spremenjene z Direktivo 2002/39/ES (²), zlasti člen 19 – vendar ne da bi se omejili le nanj – tudi ob upoštevanju sprememb, ki so bile uvedene z Direktivo 2008/6/ES (³) in ki morajo biti v nacionalno pravo prenesene najkasneje do 31. decembra 2010, razumeti in razlagati tako, da državam članicam ni dopuščeno, da bi obvezno zunanje obravnavanje pritožb določile za ponudnike neuniverzalnih poštne storitve, ker:

(i) Direktiva za pritožbene postopke, ki veljajo za varstvo uporabnikov poštne storitve, določa popolno uskladitev; ali ker

(ii) to obveznost Direktiva 2002/39/ES določa zgolj za ponudnike univerzalnih storitev, od veljavnosti Direktive 2008/6/ES pa za vse ponudnike univerzalnih storitev, države članice pa smejo v skladu z besedilom člena 19(1), drugi pododstavek, Direktive 2008/6/ES sprejeti neodvisnih sistemov za reševanje sporov med ponudniki drugih univerzalnih poštne storitve in uporabniki zgolj spodbujati, ne pa ga naložiti?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje, da Direktiva o poštne storitvah kot taka ne nasprotuje temu, da države članice zunanje reševanje pritožb, kot je v členu 19(2), prvi pododstavek, določeno za ponudnike univerzalnih poštne storitve, kot obvezno določijo tudi za ponudnike neuniverzalnih poštne storitve, ali je treba načelo svobodnega opravljanja storitev (člen 49 in naslednji Pogodbe ES, postal člen 56 in naslednji PDEU) razlagati tako, da so omejitve svobode opravljanja storitev, ki jih država članica za varstvo potrošnikov uvede zaradi nujnih razlogov v javnem interesu in s katerimi je zunanje reševanje pritožb, kot je v členu 19(2), prvi pododstavek, določeno za ponudnike univerzalnih storitev, kot obvezno določeno tudi za ponudnike neuniverzalnih poštne storitve, združljive s PDEU, tudi

če se pri uporabi zadevne ureditve obravnavanja pritožb ne razlikuje pritožb potrošnikov od pritožb drugih končnih uporabnikov, čeprav so uporabniki teh storitev (v obravnavanem primeru storitev hitre dostave in kurirskih storitev) v veliki večini profesionalni uporabniki?

- (¹) Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL 1998, L 15, str. 14).
- (²) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/39/ES z dne 10. junija 2002 o spremembah Direktive 97/67/ES glede nadaljnjega odpiranja trgov poštnih storitev v Skupnosti konkurenci (UL L 176, str. 21).
- (³) Direktiva 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti (UL L 52, str. 3).

Predlog za sprejetje prehodne odločbe, ki ga je 29. marca 2010 vložilo Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) – Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) proti Beneo Orafti SA

(Zadeva C-150/10)

(2010/C 161/30)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Tožena stranka: Beneo Orafti SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so prehodne kvote, ki so podjetju, proizvajalcu sladkorja, dodeljene na podlagi člena 9 Uredbe Komisije (ES) št. 493/2006 (¹), izvzete iz začasne sheme za prestrukturiranje, določene z Uredbo Sveta (ES) št. 320/2006 (²) in Uredbo Komisije (ES) št. 968/2006 (³) o izvedbenih ukrepih, glede na to, da:

- (a) so te kvote izvzete iz plačila začasnega zneska iz naslova prestrukturiranja;

(b) so izvzete iz pomoči za prestrukturiranje in

(c) niso kvote v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 320/2006, kot so opredeljene v členu 2(6) navedene uredbe?

2. Tudi če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali so prehodne kvote samostojne kvote, neodvisne od rednih osnovnih kvot, glede na to, da:

(a) so prehodne kvote dodeljene na podlagi člena 9 Uredbe Komisije (ES) št. 493/2006, in ne na podlagi člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 (⁴);

(b) se merila dodelitve prehodnih kvot razlikujejo od meril dodelitve rednih osnovnih kvot in

(c) so prehodne kvote prehodni ukrepi, ki naj bi olajšali prehod s starega sistema trga za sladkor na novi sistem trga za sladkor Skupnosti in se torej načeloma uporabljajo samo v tržnem letu 2006/2007?

3. Če je odgovor na eno od prejšnjih vprašanj (ali na obe) pritrdilen, ali ima podjetje, proizvajalec sladkorja, ki je zaprosilo za pomoč za prestrukturiranje za tržno leto 2006/2007 v skladu s členom 3 Uredbe Sveta (ES) št. 320/2006, pravico koristiti prehodno kvoto, dodeljeno za tržno leto 2006/2007 v skladu s členom 9 Uredbe št. 493/2006?

4. Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali lahko uporabljena kazen vključuje vračilo dela dodeljene pomoči za prestrukturiranje in vračilo prehodne kvote?

Kako je treba izračunati znesek vračila, določenega v členu 26(1), in kazen, določeno v členu 27 Uredbe št. 968/2006, če je podjetje, proizvajalec sladkorja, prejelo pomoč za prestrukturiranje (za tržno leto 2006/2007) in je uporabilo svojo prehodno kvoto (za katero ni bila dodeljena pomoč za prestrukturiranje)?

Ali je treba pri izračunu tega zneska in te kazni upoštevati vse naslednje elemente ali samo del teh elementov:

(a) stroške, jih je imelo zadevno podjetje, proizvajalec sladkorja, za odstranitev svojih proizvodnih zmogljivosti;

(b) izgube, ki jih je zadevno podjetje, proizvajalec sladkorja, utrpelo po opustitvi redne osnovne kvote;

- (c) dejstvo, da je prehodna kvota enkrat in prehodni ukrep, ki omogoča samo proizvodnjo za tržno leto 2006/2007, a se ne uporablja za druga tržna leta (razen v primeru prehodne kvote za sladkor);
- (d) ali je izračun zneska vračila, ki ne upošteva elementov, navedenih v zgornjih točkah od (a) do (c), kršitev načela sorazmernosti?
5. Ne glede na prejšnja vprašanja: kdaj začnejo veljati obveznosti, sprejete na podlagi načrta za prestrukturiranje, oziroma kdaj postanejo zavezujoče za prosilca?
- (a) Ob začetku tržnega leta, za katero je prosilec vložil prošnjo za pomoč za prestrukturiranje?
- (b) Ob vložitvi prošnje pri pristojnem nacionalnem organu?
- (c) Ob obvestilu pristojnega nacionalnega organa, da se prošnja šteje za popolno?
- (d) Ob obvestilu pristojnega nacionalnega organa, da se prošnja šteje za dopustno za pomoč za prestrukturiranje?
- (e) Ob obvestilu pristojnega nacionalnega organa o njegovi odločitvi, da dodeli pomoč za prestrukturiranje?
6. Če je odgovor na eno od vprašanj [1 in 2] (ali obe) pritrdilen, ali lahko podjetje, proizvajalec sladkorja, ki mu je bila za tržno leto 2006/2007 dodeljena prehodna kvota, uporabi to kvoto med tržnim letom, čeprav je bila temu podjetju dodeljena pomoč za prestrukturiranje glede na njegovo redno osnovno kvoto, ki se začne s tržnim letom 2006/2007?
7. Če je odgovor na vprašanja [1, 2 in 6] nikalen, ali lahko pristojni nacionalni organ države članice v primeru neizpolnjevanja obveznosti v okviru načrta za prestrukturiranje sešteje vračilo pomoči za prestrukturiranje in kazni v skladu s členoma 26 in 27 Uredbe Komisije (ES) št. 968/2006 z naložitvijo prelevmana za presežke v skladu s členom 4

Uredbe Komisije (ES) št. 967/2006⁽⁵⁾ ali se s tem kopičenjem kazni kršijo načela „*non bis in idem*“, sorazmernosti in prepovedi diskriminacije?

- (¹) Uredba Komisije (ES) št. 493/2006 z dne 27. marca 2006 o prehodnih ukrepih v okviru reorganizacije skupne ureditve trgov v sektorju sladkorja in o spremembi uredb (ES) št. 1265/2001 in (ES) št. 314/2002 (UL L 89, str. 11).
- (²) Uredba Sveta (ES) št. 320/2006 z dne 20. februarja 2006 o ustanovitvi začasnih shem za prestrukturiranje industrije sladkorja v Skupnosti in spremembi Uredbe (ES) št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 58, str. 42).
- (³) Uredba Komisije (ES) št. 968/2006 z dne 27. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 320/2006 o ustanovitvi začasnih shem za prestrukturiranje industrije sladkorja v Skupnosti (UL L 176, str. 32).
- (⁴) Uredba Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja (UL L 58, str. 1).
- (⁵) Uredba Komisije (ES) št. 967/2006 z dne 29. junija 2006 o podrobnih izvedbenih pravilih za Uredbo Sveta (ES) št. 318/2006 glede proizvodnje izvenkvotnega sladkorja v sektorju sladkorja (UL L 176, str. 22).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidshof te Antwerpen – Afdeling Hasselt (Belgija) 31. marca 2010 – Dai Cugini NV proti Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Zadeva C-151/10)

(2010/C 161/31)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Arbeidshof te Antwerpen – Afdeling Hasselt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dai Cugini NV

Tožena stranka: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so nacionalne določbe – zlasti domneva iz člena 22b Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders (zakon z dne 27. junija 1969 o spremembi zakona-odloka z dne 28. decembra 1944 o socialni varnosti delavcev) in člen 171 programskega zakona z dne 22. decembra 1989, vsak v svojih zaporednih različicah

– združljive s predpisi prava Skupnosti in z Direktivo Sveta 97/81/ES ⁽¹⁾ z dne 15. decembra 1997, zlasti z določbo 5(1)(a), na podlagi katere morajo države članice v skladu z načelom prepovedi diskriminacije delavcev, zaposlenih s krajšim delovnim časom, in delavcev, zaposlenih s polnim delovnim časom, po posvetovanju s socialnimi partnerji v skladu z domačo zakonodajo ali prakso opredeliti in presoditi zakonske ali administrativne ovire, ki lahko omejujejo možnosti za delo s krajšim delovnim časom, in jih, če je primerno, odpraviti?

2. Ali so nacionalne določbe, na podlagi katerih morajo delodajalci sestaviti in zagotavljati številne dokumente o osebju v skladu s členi od 157 do 169 programskega zakona z dne 22. decembra 1989 – neupoštevanje navedenih določb se kazenskoppravno sankcionira ali pa se lahko izrečejo upravne globe in civilnopravne sankcije – združljive s predpisi prava Skupnosti in z Direktivo Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997, zlasti z določbo 5(1)(a), na podlagi katere morajo države članice v skladu z načelom prepovedi diskriminacije delavcev, zaposlenih s krajšim delovnim časom, in delavcev, zaposlenih s polnim delovnim časom, po posvetovanju s socialnimi partnerji v skladu z domačo zakonodajo ali prakso opredeliti in presoditi zakonske ali administrativne ovire, ki lahko omejujejo možnosti za delo s krajšim delovnim časom, in jih, če je primerno, odpraviti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 97/81/ES o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC (UL 1998, L 14, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom 2. aprila 2010 – Williams in drugi proti British Airways plc

(Zadeva C-155/10)

(2010/C 161/32)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Williams in drugi

Tožena stranka: British Airways plc

Vprašanja za predhodno odločanje

- (i) Na podlagi (a) člena 7 Direktive Sveta 93/104/ES ⁽¹⁾ in člena 7 Direktive Sveta 2003/88/ES ⁽²⁾ ter (b) določbe 3 Evropskega sporazuma, priloženega k Direktivi Sveta 2000/79/ES ⁽³⁾: (1) koliko, če sploh, evropsko pravo opredeljuje ali določa kakršnekoli zahteve glede značilnosti in/ali višine regresa, ki ga je treba plačati za obdobja plačanega letnega dopusta; in (2) v kakšnem obsegu, če sploh, lahko države članice določijo, kako se izračuna takšen regres?
- (ii) Natančneje, ali zadostuje, da na podlagi nacionalnega prava in/ali prakse in/ali na podlagi kolektivnih pogodb in/ali pogodb, sklenjenih med delodajalci in delavci, izplačan regres omogoča in spodbuja delavca, da si v polnem pomenu teh besed vzame in izrabí letni dopust; in ne vsebuje nobenega občutnega tveganja, da delavec tega ne bo storil?
- (iii) Ali pa se zahteva, da bi moral regres bodisi (a) popolnoma ustrezati bodisi (b) biti široko primerljiv z delavčevo „običajno“ plačo?

Poleg tega, če je odgovor na vprašanje iii(a) ali (b) pritrdilen:

- (iv) Ali je upošteveno merilo ali primerjava (a) plača, ki bi jo delavec zaslužil med nekim obdobjem letnega dopusta, če bi delal, namesto da bi bil na dopustu, ali (b) plača, ki jo je zaslužil med nekim drugim obdobjem, ko je delal, in če je tako, katero je to obdobje?
- (v) Kako naj se oceni „običajna“ ali „primerljiva“ plača v okoliščinah, v katerih (a) je delavčeva plača, ko dela, dopolnjena, če in kolikor delavec opravlja določeno dejavnost; (b) v katerih obstaja letna ali drugačna omejitev glede obsega ali časa, v katerem se lahko delavec ukvarja s takšno dejavnostjo, in je bila ta omejitev že presežena ali skoraj presežena, ko je bil letni dopust vzet, tako da delavcu dejansko ne bi bilo dovoljeno, da bi opravljal to dejavnost, če bi delal, namesto da bi bil na dopustu?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/104/ES z dne 23. novembra 1993 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL L 307, str. 18).

⁽²⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL L 299, str. 9).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2000/79/ES z dne 27. novembra 2000 o Evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa mobilnih delavcev v civilnem letalstvu, ki so ga sklenili AEA (Združenje evropskih letalskih prevoznikov), ETF (Evropska federacija delavcev v prometu), ECA (Evropsko združenje pilotov), ERA (Evropsko združenje regionalnih letalskih prevoznikov) in IACA (Mednarodno združenje letalskih prevoznikov) (UL L 302).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 6. aprila 2010 – Johan van Leendert Holding BV, druga stranka: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Zadeva C-158/10)

(2010/C 161/33)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Johan van Leendert Holding BV

Druga stranka: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, kot je tista iz člena 2 Wet arbeid vreemdelingen v povezavi s členom 1e(1)(c) Uredbe o izvajanju Wet arbeid vreemdelingen, v skladu s katero je za napotitev delavcev v smislu člena 1(3)(b) Direktive 96/71/ES ⁽¹⁾ potrebno delovno dovoljenje?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL 1997, L 18, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 2. aprila 2010 – Gerhard Fuchs proti Land Hessen

(Zadeva C-159/10)

(2010/C 161/34)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gerhard Fuchs

Tožena stranka: Land Hessen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določbe v Hessisches Beamtenengesetz glede načeloma obvezne starostne meje za upokojitev za uradnike po merilih prava Unije temeljijo na cilju v splošnem interesu?

V zvezi s tem se postavljajo ta vprašanja:

Katere zahteve mora po pravu Unije izpolnjevati takšen cilj v splošnem interesu? Katera dodatna vprašanja v zvezi s pojasnitvijo dejanskega stanja bi moralo predložitveno sodišče še obravnavati?

Ali je interes prihraniti proračunska sredstva in stroške dela, v tem primeru v obliki preprečevanja novih zaposlitev in s tem povezanim zmanjševanjem izdatkov za zaposlene, legitim cilj v smislu člena 6(1) Direktive 2000/78/ES ⁽¹⁾?

Ali je mogoče cilj javnega delodajalca glede neke gotovosti načrtovanja v zvezi z upokojitvami uradnikov priznati kot legitim cilj v splošnem interesu, in sicer tudi takrat, ko lahko vsak javni delodajalec na področju uporabe Hessisches Beamtenengesetz ali Beamtenstatusgesetz razvije in izvaja svoje ideje o načrtovanju v zvezi z zaposlenimi?

Ali je mogoče interes „ugodne starostne razporejenosti“ in „ugodne starostne strukture“ šteti za cilj v splošnem interesu, čeprav v zvezi s tem ni splošnih standardov ali zakonskih določb o tem, kaj je pravilna starostna razporejenost ali starostna struktura?

Ali je mogoče interes ustvarjanja možnosti napredovanja za že zaposlene uradnike šteti za legitim cilj v splošnem interesu v smislu člena 6(1) Direktive 2000/78/ES?

Ali ureditev o starostni meji zaradi preprečevanja posameznih sporov s starejšimi zaposlenimi glede njihove sposobnosti za nadaljnje delo sledi legitimnemu cilju v splošnem interesu?

Ali je sklicevanje na splošni interes v smislu člena 6(1) Direktive 2000/78/ES pogojeno s konceptom politike trga dela, ki presega posamezne javne in/ali zasebne delodajalce, in če je, s kakšno stopnjo enotnosti in obveznosti?

Ali lahko posamezni zasebni ali javni delodajalci za skupine zaposlenih, v tem primeru omejene na uradnike s področja uporabe Hessisches Beamtengesetz, z ureditvijo o starostni meji, ki ima omejen obseg, sploh uresničujejo cilje v splošnem interesu?

Unter welchen Voraussetzungen kann das von einzelnen Dienstherren verfolgbare, aber nicht bindend vorgegebene Ziel als dem Allgemeinwohl i. S. d. Art. 6 Abs. 1 RL 2000/78/EG dienend angesehen werden, aufgrund des Überttritts in den Ruhestand besetzbar gewordene Stellen durch Neueinstellungen, ggf. nach vorheriger Beförderung bereits vorhandener Beschäftigter zu besetzen? Müssen für den Allgemeinwohlbezug über pauschale Behauptungen, die Regelung diene diesem Ziel, auch statistische Daten oder sonstige Erkenntnisse vorliegen, die auf die hinreichende Ernsthaftigkeit und tatsächliche Realisierung einer solchen Zielsetzung schließen lassen?

2. Katere zahteve mora izpolnjevati ureditev o starostni meji v smislu Hessisches Beamtengesetz, da bi bila primerna in ustrežna za uresničevanje zasledovanega cilja?

Ali so potrebne natančnejše analize za določitev razmerja med – verjetnim – številom uradnikov, ki bi ob doseženi starostni meji prostovoljno ostali zaposleni, in številom tistih, ki bi ob doseženi starostni meji prejeli polno pokojnino in bi se zato želeli upokojiti? Ali ne bi bilo primerno v zvezi s tem dati prednost prostovoljni upokojitvi pred obvezno, če je z določbami za zmanjšanje pokojnine pri upokojitvi pred dopolnjeno polno starostjo zagotovljeno, da se preprečijo nesorazmerni stroški za pokojninski proračun in s tem povezani stroški zaposlenih? (Prostovoljna upokojitev pred obvezno je primernejša ureditev in dejansko nič manj primerna.)

Ali je mogoče šteti za primerno in nujno, da se za uradnike neizpodbitno domneva, da postanejo z dopolnitvijo določene starosti, v tem primeru 65 let, nesposobni za delo in da zato njihovo delovno razmerje samodejno preneha?

Ali je primerno, da je nadaljevanje uradnikovega delovnega razmerja, ki je samo po sebi mogoče do dopolnjenega 68. leta, pogojeno izključno s posebnimi interesi javnega delodajalca, neobstoja takih interesov pa obvezno povzroči prenehanje delovnega razmerja brez vsake pravne možnosti za nadaljnjo zaposlitev kot uradnik?

Ali ureditev o starostni meji, ki povzroči obvezno prenehanje delovnega razmerja, namesto da bi se v skladu s členom 6(2) Direktive 2000/78/ES omejila na opredelitev pogojev za pridobitev pravice do polne pokojnine, neupravičeno razvrstijo interese starejših ljudi v primerjavi z načeloma ne večvrednimi interesi mlajših ljudi?

Če je cilj lažjega zaposlovanja in/ali napredovanja priznan kot legitimni cilj, se postavlja vprašanje, katere podrobnejše dejanske zahteve morajo biti izpolnjene, da bi se dokazalo, do katere mere so dejansko izkoriščene ustrezne možnosti pri vsakem javnem delodajalcu, ki izvaja ureditev o starostni meji, ali pri vseh javnih delodajalcih, za katere velja zakonska ureditev, vključno ali izključno s splošnim trgom dela?

Ali je ob upoštevanju danes že prepoznavnih demografsko pogojenih vrzeli na trgu dela, potrebi po strokovnjakih vseh vrst, ki bo nastopila zelo kmalu, torej tudi v javnem sektorju v zvezni državi in v zveznih deželah, primerno in nujno za delo sposobne uradnike, ki želijo svoje delo opravljati še naprej, vendarle prisiliti k prenehanju delovnega razmerja, čeprav se bo kmalu pojavila velika potreba po zaposlenih, ki jo bo mogoče s trgom dela komaj pokriti? Ali so v zvezi s tem potrebni podatki o trgu dela po panogah, ki bi jih bilo treba po potrebi pozneje še zbrati?

3. Katere zahteve glede skladnosti morajo izpolnjevati določbe dežele Hessen in morebiti zvezne določbe, glede ureditve o starostni meji?

Ali je mogoče šteti, da si odstavka 1 in 3 člena 50 Hessisches Beamtengesetz ne nasprotujeta, če je načeloma mogoče nadaljevanje delovnega razmerja prek starostne meje odvisno samo od interesov javnega delodajalca?

Ali je treba člen 50(3) Hessisches Beamtengesetz v skladu z Direktivo po potrebi razlagati tako, da se mora za preprečitev neprimerne diskriminacije zaradi starosti delovno razmerje nadaljevati vedno, ko temu ne nasprotujejo službeni razlogi? Katere zahteve bi takšni razlogi morali izpolnjevati? Ali je treba v zvezi s tem domnevati, da službeni interesi zahtevajo nadaljevanje delovnega razmerja že, če bi v nasprotnem primeru nastopila neupravičena diskriminacija zaradi starosti?

Kako bi bilo mogoče takšno priporočeno razlago člena 50(3) Hessisches Beamtengesetz kljub vmesnemu prenehanju delovnega razmerja tožeče stranke uporabiti za njegovo nadaljevanje ali ponovno sklenitev? Ali se v tem primeru člena 50(1) Hessisches Beamtengesetz do dopolnitve 68. leta nikakor ne bi smelo uporabljati?

Ali je primerno in nujno, da se po eni strani prostovoljno upokojitev od dopolnjenega 60. oziroma 63. leta oteži s trajnim zmanjšanjem pokojnine in da se po drugi strani prostovoljno nadaljevanje delovnega razmerja po dopolnjenem 65. letu izključi, razen če javni delodajalec izjemoma ima posebni interes za to nadaljevanje?

Ali ureditev o starostni meji v členu 50(1) Hessisches Beamtenengesetz preneha biti primerna in nujna zaradi ugodnejših določb za starejše, zaposlene s krajšim delovnim časom, in uradnike, zaposlene za določen čas?

Kakšen pomen imajo za skladnost različne določbe v pravu javnih uslužbencev, delovnem in socialnem pravu, ki po eni strani težijo k trajnemu zviševanju starosti za pridobitev pravice do polne pokojnine, po drugi strani pa prepovedujejo odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi dopolnitve starosti, določene za polno starostno pokojnino, ter določajo, da ob dopolnitvi točno te starosti delovno razmerje nujno preneha?

Ali je za skladnost pomembno, da postopno zviševanje starostnih mej v socialnem zavarovanju in pravu javnih uslužbencev zvezne države in nekaterih zveznih dežel prednostno služi interesu zaposlenih, da zanje čim pozneje veljajo zaostreni pogoji za polno starostno pokojnino v javnem ali zasebnem sektorju? Ali so ta vprašanja zato neupoštevna, ker za uradnike s področja uporabe Hessisches Beamtenengesetz starostne meje še niso bile zvišane, čeprav bo to zvišanje kmalu začelo veljati za pogodbene uslužbence?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, str. 16).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 2. aprila
2010 – Peter Köhler proti Land Hessen**

(Zadeva C-160/10)

(2010/C 161/35)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Peter Köhler.

Tožena stranka: Land Hessen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določbe v Hessisches Beamtenengesetz glede načeloma obvezne starostne meje za upokojitev za uradnike po merilih prava Unije temeljijo na cilju v splošnem interesu?

V zvezi s tem se postavljajo ta vprašanja:

Katere zahteve mora po pravu Unije izpolnjevati takšen cilj v splošnem interesu? Katera dodatna vprašanja v zvezi s pojasnitvijo dejanskega stanja bi moralo predložitveno sodišče še obravnavati?

Ali je interes prihraniti proračunska sredstva in stroške dela, v tem primeru v obliki preprečevanja novih zaposlitev in s tem povezanim zmanjševanjem izdatkov za zaposlene, legitim cilj v smislu člena 6(1) Direktive 2000/78/ES?

Ali je mogoče cilj javnega delodajalca glede neke gotovosti načrtovanja v zvezi z upokojitvami uradnikov priznati kot legitim cilj v splošnem interesu, in sicer tudi takrat, ko lahko vsak javni delodajalec na področju uporabe Hessisches Beamtenengesetz ali Beamtenstatusgesetz razvije in izvaja svoje ideje o načrtovanju v zvezi z zaposlenimi?

Ali je mogoče interes „ugodne starostne razporejenosti“ in „ugodne starostne strukture“ šteti za cilj v splošnem interesu, čeprav v zvezi s tem ni splošnih standardov ali zakonskih določb o tem, kaj je pravilna starostna razporejenost ali starostna struktura?

Ali je mogoče interes ustvarjanja možnosti napredovanja za že zaposlene uradnike šteti za legitim cilj v splošnem interesu v smislu člena 6(1) Direktive 2000/78/ES?

Ali ureditev o starostni meji zaradi preprečevanja posameznih sporov s starejšimi zaposlenimi glede njihove sposobnosti za nadaljnje delo sledi legitimnemu cilju v splošnem interesu?

Ali je sklicevanje na splošni interes v smislu člena 6(1) Direktive 2000/78/ES pogojeno s konceptom politike trga dela, ki presega posamezne javne in/ali zasebne delodajalce, in če je, s kakšno stopnjo enotnosti in obveznosti?

Ali lahko posamezni zasebni ali javni delodajalci za skupine zaposlenih, v tem primeru omejene na uradnike s področja uporabe Hessisches Beamtengesetz, z ureditvijo o starostni meji, ki ima omejen obseg, sploh uresničujejo cilje v splošnem interesu?

Unter welchen Voraussetzungen kann das von einzelnen Dienstherren verfolgbare, aber nicht bindend vorgegebene Ziel als dem Allgemeinwohl i. S. d. Art. 6 Abs. 1 RL 2000/78/EG dienend angesehen werden, aufgrund des Überttritts in den Ruhestand besetzbar gewordene Stellen durch Neueinstellungen, ggf. nach vorheriger Beförderung bereits vorhandener Beschäftigter zu besetzen? Müssen für den Allgemeinwohlbezug über pauschale Behauptungen, die Regelung diene diesem Ziel, auch statistische Daten oder sonstige Erkenntnisse vorliegen, die auf die hinreichende Ernsthaftigkeit und tatsächliche Realisierung einer solchen Zielsetzung schließen lassen?

2. Katere zahteve mora izpolnjevati ureditev o starostni meji v smislu Hessisches Beamtengesetz, da bi bila primerna in ustrežna za uresničevanje zasledovanega cilja?

Ali so potrebne natančnejše analize za določitev razmerja med – verjetnim – številom uradnikov, ki bi ob doseženi starostni meji prostovoljno ostali zaposleni, in številom tistih, ki bi ob doseženi starostni meji prejeli polno pokojnino in bi se zato želeli upokojiti? Ali ne bi bilo primerno v zvezi s tem dati prednost prostovoljni upokojitvi pred obvezno, če je z določbami za zmanjšanje pokojnine pri upokojitvi pred dopolnjeno polno starostjo zagotovljeno, da se preprečijo nesorazmerni stroški za pokojninski proračun in s tem povezani stroški zaposlenih? (Prostovoljna upokojitev pred obvezno je primernejša ureditev in dejansko nič manj primerna.)

Ali je mogoče šteti za primerno in nujno, da se za uradnike neizpodbitno domneva, da postanejo z dopolnitvijo določene starosti, v tem primeru 65 let, nesposobni za delo in da zato njihovo delovno razmerje samodejno preneha?

Ali je primerno, da je nadaljevanje uradnikovega delovnega razmerja, ki je samo po sebi mogoče do dopolnjenega 68. leta, pogojeno izključno s posebnimi interesi javnega delodajalca, neobstoja takih interesov pa obvezno povzroči prenehanje delovnega razmerja brez vsake pravne možnosti za nadaljnjo zaposlitev kot uradnik?

Ali ureditev o starostni meji, ki povzroči obvezno prenehanje delovnega razmerja, namesto da bi se v skladu s členom 6(2) Direktive 2000/78/ES omejila na opredelitev pogojev za pridobitev pravice do polne pokojnine, neupravičeno razvrstijo interese starejših ljudi v primerjavi z načeloma ne večvrednimi interesi mlajših ljudi?

Če je cilj lažjega zaposlovanja in/ali napredovanja priznan kot legitimni cilj, se postavlja vprašanje, katere podrobnejše dejanske zahteve morajo biti izpolnjene, da bi se dokazalo, do katere mere so dejansko izkoriščene ustrezne možnosti pri vsakem javnem delodajalcu, ki izvaja ureditev o starostni meji, ali pri vseh javnih delodajalcih, za katere velja zakonska ureditev, vključno ali izključno s splošnim trgom dela?

Ali je ob upoštevanju danes že prepoznavnih demografsko pogojenih vrzeli na trgu dela, potrebi po strokovnjakih vseh vrst, ki bo nastopila zelo kmalu, torej tudi v javnem sektorju v zvezni državi in v zveznih deželah, primerno in nujno za delo sposobne uradnike, ki želijo svoje delo opravljati še naprej, vendarle prisiliti k prenehanju delovnega razmerja, čeprav se bo kmalu pojavila velika potreba po zaposlenih, ki jo bo mogoče s trgom dela komaj pokriti? Ali so v zvezi s tem potrebni podatki o trgu dela po panogah, ki bi jih bilo treba po potrebi pozneje še zbrati?

3. Katere zahteve glede skladnosti morajo izpolnjevati določbe dežele Hessen in morebiti zvezne določbe, glede ureditve o starostni meji?

Ali je mogoče šteti, da si odstavka 1 in 3 člena 50 Hessisches Beamtengesetz ne nasprotujeta, če je načeloma mogoče nadaljevanje delovnega razmerja prek starostne meje odvisno samo od interesov javnega delodajalca?

Ali je treba člen 50(3) Hessisches Beamtengesetz v skladu z Direktivo po potrebi razlagati tako, da se mora za preprečitev neprimerne diskriminacije zaradi starosti delovno razmerje nadaljevati vedno, ko temu ne nasprotujejo službeni razlogi? Katere zahteve bi takšni razlogi morali izpolnjevati? Ali je treba v zvezi s tem domnevati, da službeni interesi zahtevajo nadaljevanje delovnega razmerja že, če bi v nasprotnem primeru nastopila neupravičena diskriminacija zaradi starosti?

Kako bi bilo mogoče takšno priporočeno razlago člena 50(3) Hessisches Beamtengesetz kljub vmesnemu prenehanju delovnega razmerja tožeče stranke uporabiti za njegovo nadaljevanje ali ponovno sklenitev? Ali se v tem primeru člena 50(1) Hessisches Beamtengesetz do dopolnitve 68. leta nikakor ne bi smelo uporabljati?

Ali je primerno in nujno, da se po eni strani prostovoljno upokojitev od dopolnjenega 60. oziroma 63. leta oteži s trajnim zmanjšanjem pokojnine in da se po drugi strani prostovoljno nadaljevanje delovnega razmerja po dopolnjenem 65. letu izključi, razen če javni delodajalec izjemoma ima posebni interes za to nadaljevanje?

Ali ureditev o starostni meji v členu 50(1) Hessisches Beamtenengesetz preneha biti primerna in nujna zaradi ugodnejših določb za starejše, zaposlene s krajšim delovnim časom, in uradnike, zaposlene za določen čas?

Kakšen pomen imajo za skladnost različne določbe v pravu javnih uslužbencev, delovnem in socialnem pravu, ki po eni strani težijo k trajnemu zviševanju starosti za pridobitev pravice do polne pokojnine, po drugi strani pa prepovedujejo odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi dopolnitve starosti, določene za polno starostno pokojnino, ter določajo, da ob dopolnitvi točno te starosti delovno razmerje nujno preneha?

Ali je za skladnost pomembno, da postopno zviševanje starostnih mej v socialnem zavarovanju in pravu javnih uslužbencev zvezne države in nekaterih zveznih dežel prednostno služi interesu zaposlenih, da zanje čim pozneje veljajo zaostreni pogoji za polno starostno pokojnino v javnem ali zasebnem sektorju? Ali so ta vprašanja zato neupoštevna, ker za uradnike s področja uporabe Hessisches Beamtenengesetz starostne meje še niso bile zvišane, čeprav bo to zvišanje kmalu začelo veljati za pogodbene uslužbence?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland 7. aprila 2010 – Phonographic Performance (Irska) Ltd proti Irski in Attorney General

(Zadeva C-162/10)

(2010/C 161/36)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Ireland

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Phonographic Performance (Ireland) Ltd

Toženi stranki: Irska in Attorney General

Vprašanja za predhodno odločanje

- (i) Ali je hotel, ki v sobah za prenočevanje gostov ponuja radijske in/ali televizijske sprejemnike in jim distribuira radiodifuzijski signal, „uporabnik“, ki „priobčuje javnosti“ fonogram, ki se lahko predvaja v radiodifuzni oddaji, za namene člena 8(2) kodificiranega besedila Direktive 2006/115/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006?
- (ii) Če je odgovor na vprašanje v točki (i) pritrديلen, ali člen 8(2) Direktive 2006/115/ES države članice zavezuje, da zagotovijo pravico do plačila pravičnega nadomestila za predvajanje fonograma ne le od izdajateljev televizijskega in radijskega programa, ampak tudi od hotelov?
- (iii) Če je odgovor na vprašanje v točki (ii) pritrديلen, ali člen 10 Direktive 2006/115/ES državam članicam dovoljuje, da hotele izvzamejo iz obveznosti plačila „enkratnega pravičnega nadomestila“ na podlagi „zasebne uporabe“ v smislu člena 10(1)(a)?
- (iv) Ali je hotel, ki v sobah za prenočevanje gostov ponuja naprave (ki niso televizijski ali radijski sprejemniki), s katerimi se lahko predvajajo ali poslušajo fonogrami v fizični ali digitalni obliki, „uporabnik“, ki izvaja „priobčitev javnosti“ v smislu člena 8(2) Direktive 2006/115/ES?
- (v) Če je odgovor na vprašanje v točki (iv) pritrديلen, ali člen 10 Direktive 2006/115/ES državam članicam dovoljuje, da hotele izvzamejo iz obveznosti plačila „enkratnega pravičnega nadomestila“ na podlagi „zasebne uporabe“ v smislu člena 10(1)(a) Direktive 2006/115/ES?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (kodificirano besedilo)
UL L 376, str. 28.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Isernia (Italija) 2. aprila 2010 – Kazenski postopek zoper Alda Patriciella

(Zadeva C-163/10)

(2010/C 161/37)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Isernia

Stranka v postopku v glavni stvari

Aldo Patriciello

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre v zvezi s kaznivim dejanjem, ki se očita poslancu Evropskega parlamenta Aldu Patriciellu (kakor je opisano v obtožnici in ki je že bilo predmet sklepa o zaščiti imunitete Evropskega parlamenta z dne 5. maja 2009) in je kvalificirano kot kriva ovadba v skladu s členom 368 kazenskega zakonika, za mnenje, izraženo pri opravljanju poslanskih funkcij v smislu člena 9 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, podpisanega 8. aprila 1965, ali ne?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Emanuele Ferazzoli proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-164/10)

(2010/C 161/38)

*Jezik postopka: italijanščina***Predložitveno sodišče**

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* Emanuele Ferazzoli*Tožena stranka:* Ministero dell'Interno**Vprašanje za predhodno odločanje**

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, spremenjeno v zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

(a) obstoj splošne usmeritve, ki ščiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;

(b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih

mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje);

(c) okoliščine odvzema koncesije v primeru, ko koncesionar neposredno ali posredno opravlja čezmejne igralniške dejavnosti, primerljive s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Cosima Barberio proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-165/10)

(2010/C 161/39)

*Jezik postopka: italijanščina***Predložitveno sodišče**

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* Cosima Barberio*Tožena stranka:* Ministero dell'Interno**Vprašanje za predhodno odločanje**

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, spremenjeno v zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

(a) obstoj splošne usmeritve, ki ščiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;

(b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje);

(c) okoliščine odvzema koncesije v primeru, ko koncesionar neposredno ali posredno opravlja čezmejne igralniške dejavnosti, primerljive s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Patrizia Banchetti proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-166/10)

(2010/C 161/40)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Patrizia Banchetti

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, spremenjeno v zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje);
- (c) okoliščine odvzema koncesije v primeru, ko koncesionar neposredno ali posredno opravlja čezmejne igralniške dejavnosti, primerljive s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Andrea Palomba proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-167/10)

(2010/C 161/41)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Andrea Palomba

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, ki je postala zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev, pridobljenih na podlagi postopka, ki je nezakonito izključeval nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje, oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo);
- (c) okoliščine odvzema koncesije in unovčitve zelo visokih varščin, pri čemer med te okoliščine spada tudi neposredno ali posredno opravljanje čezmejnih igralniških dejavnosti, izenačenih s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Michele Fanelli proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-168/10)

(2010/C 161/42)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Michele Fanelli

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, ki je postala zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev, pridobljenih na podlagi postopka, ki je nezakonito izključeval nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje, oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo);
- (c) okoliščine odvzema koncesije in unovčitve zelo visokih varščin, pri čemer med te okoliščine spada tudi neposredno ali posredno opravljanje čezmejnih igralniških dejavnosti, izenačenih s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Sandra Castronovo proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-169/10)

(2010/C 161/43)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sandra Castronovo

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, ki je postala zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;

(b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev, pridobljenih na podlagi postopka, ki je nezakonito izključeval nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje, oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo);

(c) okoliščine odvzema koncesije in unovčitve zelo visokih varščin, pri čemer med te okoliščine spada tudi neposredno ali posredno opravljanje čezmejnih igralniških dejavnosti, izenačenih s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Mirko De Filippo proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-170/10)

(2010/C 161/44)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mirko De Filippo

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, ki je postala zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

(a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;

(b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev, pridobljenih na podlagi postopka, ki je nezakonito izključeval nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje, oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo);

(c) okoliščine odvzema koncesije in unovčitve zelo visokih varščin, pri čemer med te okoliščine spada tudi neposredno ali posredno opravljanje čezmejnih igralniških dejavnosti, izenačenih s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Andrea Sacripanti proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-171/10)

(2010/C 161/45)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Andrea Sacripanti

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, spremenjeno v zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje);
- (c) okoliščine odvzema koncesije v primeru, ko koncesionar neposredno ali posredno opravlja čezmejne igralniške dejavnosti, primerljive s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Emiliano Orru' proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-172/10)

(2010/C 161/46)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Emiliano Orru'

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanja za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvvedena z Bersanijevo uredbo (uredba-zakon št. 223 z dne 4.7.2006, ki je postala zakon št. 248 z dne 4.8.2006) „[...] ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev, pridobljenih na podlagi postopka, ki je nezakonito izključeval nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje, oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo);
- (c) okoliščine odvzema koncesije in vnovčitve zelo visokih varščin, pri čemer med te okoliščine spada tudi neposredno ali posredno opravljanje čezmejnih igralniških dejavnosti, izenačenih s tistimi, ki so predmet koncesije“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Fabrizio Cariulo proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-173/10)

(2010/C 161/47)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fabrizio Cariulo

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanja za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, spremenjeno v zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje);
- (c) okoliščine odvzema koncesije v primeru, ko koncesionar neposredno ali posredno opravlja čezmejne igralniške dejavnosti, primerljive s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Paola Tonachella proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-174/10)

(2010/C 161/48)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Paola Tonachella

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, ki je postala zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev, pridobljenih na podlagi postopka, ki je nezakonito izključeval nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest

v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje, oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo);

- (c) okoliščine odvzema koncesije in unovčitve zelo visokih varščin, pri čemer med te okoliščine spada tudi neposredno ali posredno opravljanje čezmejnih igralniških dejavnosti, izenačenih s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Pietro Calogero proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-175/10)

(2010/C 161/49)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pietro Calogero

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, spremenjeno v zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje);
- (c) okoliščine odvzema koncesije v primeru, ko koncesionar neposredno ali posredno opravlja čezmejne igralniške dejavnosti, primerljive s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. aprila 2010 – Danilo Spina proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-176/10)

(2010/C 161/50)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Danilo Spina

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanja za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES združljiva nacionalna zakonodaja (uvedena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4.7.2006, spremenjeno v zakon št. 248 z dne 4.8.2006), to je „nacionalna ureditev [...], ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je nezakonito izključil nekatere gospodarske subjekte iz sodelovanja;
- (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev (na primer prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje);
- (c) okoliščine odvzema koncesije v primeru, ko koncesionar neposredno ali posredno opravlja čezmejne igralniške dejavnosti, primerljive s tistimi, ki so predmet koncesije?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Târgu-Mureș (Romunija) 17. marca 2010 – Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureș proti SC Darmi SRL

(Zadeva C-178/10)

(2010/C 161/51)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Târgu – Mureș

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureș

Tožena stranka: SC Darmi SRL

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče šteti, da upoštevna zakonodaja notranjega prava, ki jo je sprejela Romunija (nujna uredba – Ordonanță de Urgență a Guvernului ali OUG – št. 50/2008), z uvedbo takse na onesnaževanje, ki se je uporabljala v obdobju od 1. julija 2008 do 15. decembra 2008, spoštuje načela carinske unije in prepovedi dvojne obdavčitve, določena v členih 23 ES, 25 ES in 90 ES, oziroma ali te določbe Pogodbe dopuščajo uvedbo takse na onesnaževanje z namenom, ki ga je romunski zakonodajalec opredelil v preambuli k OUG št. 50/2008 in ki je določen tudi v členu 174 ES in naslednjih, to je zagotoviti varstvo okolja z izvedbo programov in projektov za izboljšanje kakovosti zraka in preprečevanje preseganja mejnih vrednosti, določenih v zakonodaji Skupnosti s tega področja? Povedano konkretnije, ali je ob uvedbi takse na onesnaževanje v državi članici Evropske unije, ki se plača ob registraciji motornega vozila, novega ali rabljenega, uvoženega iz druge države članice v prvo državo članico, mogoče šteti, da določbe člena 174 ES in naslednjih utemeljujejo, da se ne uporabijo členi 23 ES, 25 ES in 90 ES?
2. Ali je mogoče šteti – kadar je treba za motorno vozilo v državi članici plačati podobno takso oziroma takso na onesnaževanje (z isto pojmovno vsebino in z istim namenom, to je zaradi varovanja okolja v skladu z načeli in cilji iz člena 174 ES in naslednjih) – da se v drugi državi članici lahko uvede taksa na onesnaževanje, ki jo je treba plačati ob prvi registraciji motornega vozila, z istimi cilji, določenimi v členu 174 ES in naslednjih, čeprav je bilo treba za to vozilo že plačati takso na onesnaževanje v prvi državi članici?
3. Nazadnje, ali je mogoče šteti – kadar za to motorno vozilo v državi članici ni bilo treba plačati takse na onesnaževanje (ker ta obveznost ne obstaja ali iz drugih razlogov), vendar je bilo treba ob njegovi poznejši registraciji v drugi državi članici, na primer v Romuniji, kjer obveznost plačila take takse obstaja, plačati takso na onesnaževanje v tej državi – da so v takih okoliščinah kršena načela carinske unije in [prepovedi] notranje posredne zaščite, ki so določena v členih 23 ES, 25 ES in 90 ES?

Tožba, vložena 9. aprila 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-179/10)

(2010/C 161/52)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Gippini Fournier in K. Walkerová, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da ni izvršila Odločbe Komisije z dne 14. julija 2004 o pomoči za ribiški in ribogojni sektor na Korziki med letoma 1986 in 1999⁽¹⁾, ki ji nalaga, da od upravičencev izterja pomoči, ki so bile s členom 1 te odločbe razglašene za nezakonite in nezdržljive s skupnim trgov, in s tem, da Komisije ni obvestila o ukrepih za izvršitev te odločbe, ni izpolnila obveznosti iz člena 288, četrta odstavka, PDEU in členov 4 in 5 te odločbe;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na podlagi člena 4 Odločbe Komisije (2005/238/ES) bi morala Francija Komisijo obvestiti o ukrepih, ki jih je sprejela za izvršitev te odločbe, v dveh mesecih od datuma uradnega obvestila o tej odločbi. Vendar pa v tej zadevi več kot pet let po tem, ko so francoski organi to odločbo prejeli, in kljub sedmim pozivom dodeljena pomoč od podjetij upravičencev še vedno ni bila izterjana in ni videti, da bi bil sprejet kakršen koli konkreten ukrep za to. Tožena stranka se prav tako ni nikoli sklicevala na absolutno nemožnost izpolnitve te odločbe.

⁽¹⁾ 2005/238/: Odločba Komisije z dne 14. julija 2004 o pomoči za ribiški in ribogojni sektor na Korziki med letoma 1986 in 1999 (UL 2005, L 74, str. 41).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 16. aprila 2010 – Kazenski postopek proti Azizu Melkiju

(Zadeva C-188/10)

(2010/C 161/53)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranka v postopku v glavni stvari

Aziz Melki

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije, podpisane 13. decembra 2007 v Lizboni, nasprotuje zakonodaji, kot je ta, ki izhaja iz členov 23-2, drugi odstavek, in 23-5, drugi odstavek, sklepa št. 58-1067 z dne 7. novembra 1958, ki sta bila dodana z organskim zakonom št. 2009-1523 z dne 10. decembra 2009, v skladu s katerima morata sodišči prednostno odločiti o predložitvi vprašanja ustavnosti, ki jima je postavljeno, Conseil constitutionnel, če gre pri tem vprašanju za to, da naj bi bil nek predpis nacionalnega prava protustaven zato, ker naj bi bile njegove določbe v nasprotju s pravom Unije?

2. Ali člen 67 Pogodbe o delovanju Evropske unije, podpisane 13. decembra 2007 v Lizboni, nasprotuje zakonodaji, kot je ta, ki izhaja iz člena 78-2, četrta odstavka, zakonika o kazenskem postopku, ki določa, da se lahko „na območju med kopensko mejo Francije z državami podpisnicami konvencije, podpisane 19. junija 1990 v Schengnu, in črto, ki poteka v oddaljenosti 20 km od te meje, kot tudi na območjih, dostopnih javnosti, v pristaniščih, na letališčih ter železniških in avtobusnih postajah, odprtih za mednarodni promet in določenih z odlokom, zaradi preverjanja spoštovanja obveznosti v zvezi s posedovanjem, nošenjem in predložitvijo z zakonom določenih listin in dokumentov ugotavlja tudi identiteta vsake osebe, na način, določen v prvem odstavku. Če gre za kontrolo na mednarodnem vlaku, se lahko ta opravi na delu poti med mejo in prvo postajo po 20 km od meje. Vendar se lahko v primeru mednarodnih železniških linij, ki so posebne z vidika prometnih povezav, kontrola opravi tudi med to postajo in postajo, ki od te ni oddaljena več kot 50 km. Te linije in te postaje so določene z ministrskim odlokom. Če obstaja

avtocestna povezava, ki se prične na območju iz prve povedi tega odstavka, prva cestninska postaja pa je oddaljena več kot 20 km, se lahko kontrola poleg tega opravi do te prve cestninske postaje, in sicer na postajališčih ter na tej cestninski postaji in postajališčih zraven nje. Cestninske postaje, na katere se nanaša ta določba, so določene z odlokom“?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 16. aprila 2010 – Kazenski postopek proti Sélimu Abdeliju

(Zadeva C-189/10)

(2010/C 161/54)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranka v postopku v glavni stvari

Sélim Abdeli

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije, podpisane 13. decembra 2007 v Lizboni, nasprotuje zakonodaji, kot je ta, ki izhaja iz členov 23-2, drugi odstavek, in 23-5, drugi odstavek, sklepa št. 58-1067 z dne 7. novembra 1958, ki sta bila dodana z organskim zakonom št. 2009-1523 z dne 10. decembra 2009, v skladu s katerima morata sodišči prednostno odločiti o predložitvi vprašanja ustavnosti, ki jima je postavljeno, Conseil constitutionnel, če gre pri tem vprašanju za to, da naj bi bil nek predpis nacionalnega prava protiustaven zato, ker naj bi bile njegove določbe v nasprotju s pravom Unije?
2. Ali člen 67 Pogodbe o delovanju Evropske unije, podpisane 13. decembra 2007 v Lizboni, nasprotuje zakonodaji, kot je ta, ki izhaja iz člena 78-2, četrti odstavek, zakonika o kazenskem postopku, ki določa, da se lahko „na območju med kopensko mejo Francije z državami podpisnicami konvencije, podpisane 19. junija 1990 v Schengnu, in črto, ki poteka v oddaljenosti 20 km od te meje, kot tudi na območjih, dostopnih javnosti, v pristaniščih, na letališčih ter železniških in avtobusnih postajah, odprtih za mednarodni promet in določenih z odlokom, zaradi preverjanja spoštovanja obveznosti v zvezi s posedovanjem, nošenjem

in predložitvijo z zakonom določenih listin in dokumentov ugotavlja tudi identiteta vsake osebe, na način, določen v prvem odstavku. Če gre za kontrolo na mednarodnem vlaku, se lahko ta opravi na delu poti med mejo in prvo postajo po 20 km od meje. Vendar se lahko v primeru mednarodnih železniških linij, ki so posebne z vidika prometnih povezav, kontrola opravi tudi med to postajo in postajo, ki od te ni oddaljena več kot 50 km. Te linije in te postaje so določene z ministrskim odlokom. Če obstaja avtocestna povezava, ki se prične na območju iz prve povedi tega odstavka, prva cestninska postaja pa je oddaljena več kot 20 km, se lahko kontrola poleg tega opravi do te prve cestninske postaje, in sicer na postajališčih ter na tej cestninski postaji in postajališčih zraven nje. Cestninske postaje, na katere se nanaša ta določba, so določene z odlokom“?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 19. aprila 2010 – Sociétés Rastelli Davide et C. proti Jean-Charles Hidoux, sodni stečajni upravitelj za družbo Médiasucre international

(Zadeva C-191/10)

(2010/C 161/55)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sociétés Rastelli Davide et C.

Tožena stranka: Jean-Charles Hidoux, sodni stečajni upravitelj za družbo Médiasucre international.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti ⁽¹⁾ nasprotuje temu, da bi sodišče države članice, kadar uvede glavni postopek v primeru insolventnosti dolžnika, pri čemer ugotovi, da je središče njegovih glavnih interesov na ozemlju te države, uporabilo pravilo njegovega nacionalnega prava, ki mu podeljuje pristojnost za razširitev postopka na družbo, katere registrirani sedež je v drugi državi članici, le na podlagi ugotovitve združitve premoženja dolžnika in te družbe?

2. Če je treba tožbo za razširitev šteti za uvedbo novega postopka v primeru insolventnosti, ki ga sodišče države članice, pred katerim se je začel prvotni postopek, lahko uvede pod pogojem, da je dokazano, da je družba, na katero se nanaša razširitev, imela v tej državi središče svojih glavnih interesov, ali lahko ta dokaz izhaja le iz ugotovitve o združitvi premoženja?

(¹) UL L 160, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 22. aprila 2010 –
Paderborner Brauerei Haus Cramer KG proti
Hauptzollamt Bielefeld**

(Zadeva C-196/10)

(2010/C 161/56)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Paderborner Brauerei Haus Cramer KG

Tožena stranka: Hauptzollamt Bielefeld

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba kombinirano nomenklaturu v različici Uredbe Komisije (ES) št. 2031/2001 z dne 6. avgusta 2001 (¹) (UL L 279, str. 1) in v različici Uredbe Komisije (ES) št. 1832/2002 z dne 1. avgusta 2002 (²) (UL L 290, str. 1) razlagati tako, da se „malt beer base“ z alkoholno vsebnostjo približno 14 % vol., ki se pridobiva iz varjenega piva, ki je bilo prečiščeno in nato prefiltrirano, s čimer so bile razredčene grenke substance in beljakovine, uvršča pod tarifno številko 2208?

(¹) Uredba Komisije (ES) št. 2031/2001 z dne 6. avgusta 2001 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 279, str. 1).

(²) Uredba Komisije (ES) št. 1832/2002 z dne 6. avgusta 2001 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 290, str. 1).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 – UniCredito Italiano proti UUNT – Union Investment Privatfonds (UNIWEB)

(Zadeva T-303/06) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijavi besednih znamk Skupnosti UNIWEB in UniCredit Wealth Management — Prejšnji nacionalni besedni znamki UNIFONDS in UNIRAK in prejšnja figurativna nacionalna znamka UNIZINS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 161/57)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: UniCredito Italiano SpA (Genova, Italija) (zastopniki: G. Florida, R. Florida in F. Poletti, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: P. Bullock, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnik: J. Zindel, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbi drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. septembra 2006 (združeni zadevi R 196/2005-2 in R 211/2005-2) in z dne 25. septembra 2006 (združeni zadevi R 456/2005-2 in R 502/2005-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Union Investment Privatfonds GmbH in UniCredito Italiano SpA.

Izrek

1. Zadevi T-303/06 in T-337/06 sta združeni za izdajo sodbe.
2. Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 5. septembra 2006 (združeni zadevi R 196/2005-2 in R 211/2005-2) se razveljavi v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena pritožba družbe UniCredito Italiano SpA v zadevi R 211/2005-2 in je bilo

ugodeno ugovorom zoper registracijo prijavljene znamke UNIWEB za „bančništvo, finančne posle, denarne posle, zavarovalništvo, informiranje in svetovanje na finančnem in zavarovalniškem področju, storitve v zvezi s kreditnimi in debetnimi karticami, bančne in finančne storitve na spletu“ iz razreda 36.

3. Odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 25. septembra 2006 (združeni zadevi R 456/2005-2 in R 502/2005-2) se razveljavi v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena pritožba družbe UniCredito Italiano SpA v zadevi R 456/2005-2 in je bilo ugodeno ugovorom zoper registracijo prijavljene znamke UniCredit Wealth Management za „bančništvo, finančne posle, denarne posle, zavarovalništvo in finančno informiranje“ iz razreda 36.
4. Prijavi družbe Union Investment Privatfonds GmbH se zavrneta.
5. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 326, 30.12.2006.

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 – Union Investment Privatfonds proti UUNT – Unicre-Cartão International De Crédito (unibanco)

(Zadeva T-392/06) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti unibanco — Prejšnje nacionalne figurativne znamke UniFLEXIO, UniVARIO in UniZERO — Prepozna predložitev dokumentov — Diskrecijska pravica, ki jo daje člen 74(2) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 161/58)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnika: H. Keller, nato J. Zindel, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: Unicre-Cartão International De Crédito, SA (Lizbona, Portugalska)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega senata UUNT z dne 10. oktobra 2006 (zadeva R 442/2004-2) glede postopka z ugovorom med Union Investment Privatfonds GmbH in Unicre-Cartão International De Crédito, SA.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Union Investment Privatfonds GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 42, 24.2.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. maja 2010 – Comune di Napoli proti Komisiji

(Zadeva T-388/07) (¹)

(ESRR — Znižanje finančne pomoči — Mestni pilotni projekt vzpostavitve telematskega omrežja za mesto Neapelj — Pojem nepravilnosti — Upravičeni izdatki)

(2010/C 161/59)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Comune di Napoli (Italija) (zastopniki: F. Sciaudone, G. Tarallo, G. Pizza in R. Sciaudone, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn, zastopnik, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnik)

Predmet

Po eni strani, predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2007) 3893 z dne 8. avgusta 2007 o znižanju pomoči Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), ki je bila na podlagi člena 10 Uredbe (EGS) št. 4254/88, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EGS) št. 2083/93, dodeljena mestu Neapelj (Italija) z odločbo Komisije PH/1997/2761, s katero je bila odobrena pomoč sklada ESRR za mestni pilotni projekt št.

97.05.29.002, in, po drugi strani, odškodninska tožba za povrnitev škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi sprejetja izpodbijane odločbe.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Comune di Napoli se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 283, 24.11.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 – Freixenet proti UUNT (Oblika steklenice iz belega matiranega stekla)

(Zadeva T-109/08) (¹)

(Znamka Skupnosti — Prijava znamke Skupnosti, ki predstavlja steklenico iz belega matiranega stekla — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Neobstoj razlikovalnega učinka, pridobljenega z rabo — Člen 7(1)(b) in (3) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Člen 73 Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 75 Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 161/60)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Freixenet, SA (Sant Sadurní d'Anoia, Španija) (zastopniki: F. de Visscher, E. Cornu in D. Moreau, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Predmet

Tožba, vložena zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. novembra 2007 (zadeva R 97/2001-1), ki se nanaša na prijavo za registracijo znaka, ki predstavlja steklenico iz belega matiranega stekla, kot znamko Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne

2. Družbi Freixenet, SA se naloži plačilo stroškov

(¹) UL C 116, 9.5.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 – Freixenet proti UUNT (Oblika steklenice iz črnega mat stekla)

(Zadeva T-110/08) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Prijava znamke Skupnosti, ki upodablja steklenico iz črnega mat stekla — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Neobstoj razlikovalnega učinka, pridobljenega z uporabo — Člen 7(1)(b) in (3) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Člen 73 Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 75 Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 161/61)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Freixenet, SA (Sant Sadurní d'Anoia, Španija) (zastopniki: F. de Visscher, E. Cornu in D. Moreau, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. novembra 2007 (zadeva R 104/2001-1) glede registracije znaka v obliki steklenice iz črnega mat stekla kot znamke Skupnosti.

Izrek

- Tožba se zavrne.
- Družbi Freixenet, SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 116, 9.5.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2010 – Kerma proti UUNT (BIOPIETRA)

(Zadeva T-586/08) (¹)

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti BIOPIETRA — Absolutni razlog za zavrnitev — Odsotnost razlikovalnega značaja — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 161/62)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Kerma SpA (Raffa di Puegnago sul Garda, Italija) (zastopnik: A. Manzoni, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: O. Montalto, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 16. decembra 2008 (zadeva R 889/2008 1), ki se nanaša na prijavo besedne znamke BIOPIETRA kot znamke Skupnosti.

Izrek

- Tožba se zavrne.
- Kerma SpA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 55, 7.3.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 15. aprila 2010 – Katjes Fassin proti UUNT (oblika pandinega obraza)

(Zadeva T-22/09) (¹)

(Znamka Skupnosti — Zavrnitev registracije s strani preizkuševalca — Umik zahteve za registracijo — Ustavitev postopka)

(2010/C 161/63)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Nemčija) (zastopnik: T. Schmitz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopniki: sprva C. Jenewein, nato C. Jenewein in G. Schneider, zastopniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 13. novembra 2008 (zadeva R 1299/2006-4) glede zahteve za registracijo kot znamke Skupnosti tridimenzionalnega znaka, ki predstavlja pandin obraz črne, bele in rdeče barve.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Tožeča stranka nosi stroške postopka.

(¹) UL C 69, 21.3.2009.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 30. aprila 2010 – Inuit Tapiriit Kanatami in drugi proti Parlamentu in Svetu

(Zadeva T-18/10 R)

(„Začasna odredba — Uredba (ES) št 1007/2009 — Trgovina z izdelki iz tjulnjev — Prepoved uvoza in prodaje — Izjema, ki velja za inuitske skupnosti — Predlog za odlog izvršitve — Dopustnost — *Fumus boni juris* — Neobstoj nujnosti“)

(2010/C 161/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada); Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada); Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Kanada); Jaypootie Moesesie (Qikiqtarjuaq); Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq); Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq); David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada); Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada); Efstathios Andreas Agathos (Atene, Grčija); Canadian Seal Marketing Group (Québec, Kanada); Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Kanada); Fur Institute of Canada (Ottawa); NuTan Furs, Inc (Catalina, Kanada); GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norveška); Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Groenland, Danska); Johannes Egede (Nuuk) in Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (zastopniki: J. Bouckaert, M. van der Woude in H. Viaene, odvetniki)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopnika: I. Anagnostopoulou in L. Visaggio, zastopnika) in Svet Evropske unije (zastopnika: M. Moore in K. Michoel, zastopnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve Uredbe (ES) št. 1007/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o trgovini z izdelki iz tjulnjev (UL L 286, str. 36).

Izrek

1. Mnenje pravne službe Sveta Evropske unije z dne 18. februarja 2009 glede predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o trgovini z izdelki iz tjulnjev, ki ga je predstavila Komisija Evropskih skupnosti (COM(2008) 469 konč., z dne 23. julija 2008) in ki se nahaja v prilogi A4 k predlogu za izdajo začasne odredbe, ter izvleček navedenega mnenja, ki je naveden v točki 16 tega predloga, se izločita iz spisa v zadevi T-18/10 R.
2. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 – Parlament proti U

(Zadeva T-103/10 P(R)) (¹)

(Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Odločba o odpustitvi — Sklep predsednika Sodišča za uslužbence Evropske unije, sprejet v postopku za izdajo začasne odredbe — Neobstoj nujnosti)

(2010/C 161/65)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Evropski parlament (zastopnika: S. Seyr in K. Zejdová, zastopnika)

Druga stranka v postopku: U (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: F. Moyse in A. Salerno, odvetnika)

Predmet

Pritožba zoper sklep predsednika Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 18. decembra 2009 v zadevi U proti Parlamentu (F-92/09 R, še neobjavljeno v Zbirki odločb), s katero se predlaga razveljavitev tega sklepa.

Izrek

1. Sklep predsednika Sodišča za uslužbenca Evropske unije z dne 18. decembra 2009, v zadevi U proti Parlamentu (F 92/09 R, še neobjavljeno v Zbirki odločb) se razveljavi.
2. Predlog za izdajo začasne odredbe, ki ga je vložil U, se zavrne.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 113, 1.5.2010.

Tožba, vložena 21. oktobra 2009 – Campailla proti Komisiji

(Zadeva T-429/09)

(2010/C 161/66)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Massimo Campailla (Boulogne-sur-Mer, Francija) (zastopnik: P. Goergen, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Komisiji naj se naloži povrnitev škode, ki je tožeči stranki nastala, ker je Komisija zavrnila sprejetje ukrepov na podlagi tožbe tožeče stranke, s katero je ta zatrjevala, da so kamerunski organi kršili njene temeljne pravice.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga povrnitev škode, ki naj bi ji nastala z odločbama Komisije, vsebovanima v dopisih D3 *3/2004/D/4809 z dne 30. julija 2004 in D3 D*3/2004/D/5438 z dne 9. septembra 2004, naslovljenih na tožečo stranko, s katerima je Komisija zavrnila sprejetje ukrepov na podlagi tožbe tožeče stranke, s katero je ta zatrjevala, da so kamerunski organi kršili njene temeljne pravice.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja tožbene razloge v zvezi z nezakonomnostjo odločbe zaradi izkrivljenja dejstev, zlorabe pooblastil, kršitve določb in načel Pogodbe EU in temeljnih pravic, zagotovljenih z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in Listino Evropske

unije o temeljnih pravicah (med drugim načel pravne varnosti, varstva legitimnih pričakovanj, dobrega upravljanja, spoštovanje bistvenih postopkovnih določb ter prepovedi nečloveškega ali ponižujočega ravnanja).

Pritožba, ki jo je 12. aprila 2010 vložila V zoper sodbo, ki jo je 21. oktobra 2009 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-33/08, V proti Komisiji

(Zadeva T-510/09 P)

(2010/C 161/67)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: V (Bruselj, Belgija) (zastopnik: E. Boigelot, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnice

- Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno ter posledično
- naj se razveljavi izpodbijano sodbo prvega senata Sodišča za uslužbenca Evropske unije z dne 21. oktobra 2009 v zadevi F-33/08, o kateri je bila pritožnica obveščena 26. oktobra 2009 in s katero je bila tožba, s katero je pritožnica predlagala, naj se razglasi za nično odločba z dne 15. maja 2007, s katero jo je Komisija obvestila, da ne izpolnjuje pogojev fizične sposobnosti, ki se zahtevajo za opravljanje funkcij, in naj se Komisiji naloži plačilo odškodnine zaradi škode, ki naj bi ji nastala, zavrnjena kot neutemeljena;
- predlogom, ki jih je pritožnica podala pred Sodiščem za uslužbenca Evropske unije, naj se ugoti;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica s to pritožbo predlaga, naj se razveljavi sodbo Sodišča za uslužbenca (v nadaljevanju: SDU) z dne 21. oktobra 2009 v zadevi V proti Komisiji, F-33/08, s katero je bila zavrnjena tožba, katere predmet je bila razglasitev ničnosti odločbe Komisije, da ne zaposli pritožnice, ker ta ne izpolnjuje pogojev fizične sposobnosti, ki se zahtevajo za opravljanje funkcij, in plačilo odškodnine.

Pritožnica v oporo svoji pritožbi navaja tri pritožbene razloge, in sicer napačno uporabo prava, izkrivljanje dokazov iz spisa ter napačno in pomanjkljivo obrazložitev.

Prvič, pritožnica izpodbija sodbo, ker je SDU menilo, da ni bilo ugotovljeno, da bi nepravilnosti posega zdravnika K vplivale na postopkovne akte, na podlagi katerih je bila sprejeta sporna odločba.

Drugič, pritožnica meni, da je SDU kršilo obveznost spoštovanja zdravniške skrivnosti ter njeno pravico kot pacientke, da se ta spoštuje, v delu, v katerem je menilo, da bi mu bilo s sklicevanjem pritožnice na to načelo onemogočeno, da izvede nadzor nad zakonitostjo mnenja o nesposobnosti, ki ga je izdala zdravniška komisija.

Tretjič, pritožnica meni, da je razlogovanje SDU v zvezi s presojo argumenta, ki se nanaša na to, da predsednik zdravniške komisije ni bil vpisan na seznam pri belgijski zdravniški zbornici, pomanjkljivo.

Tožba, vložena 25. januarja 2010 – Noko Ngele proti Komisiji

(Zadeva T-15/10)

(2010/C 161/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Mariyus Noko Ngele (Bruselj, Belgija) (zastopnik: F. Sabakunzi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da CRP ni nikoli nadomestila CDI in da v Belgiji ne obstaja in ni pravna oseba;
- Evropski komisiji, enemu izmed njenih članov in nekaterim njenim uslužbencem naj se zaradi nastale premoženjske škode naloži solidarno plačilo zneska 200 000 EUR, povešanega za zakonite obresti v višini 10 % na leto od leta 1995 in za procesne obresti;
- Evropski komisiji, enemu izmed njenih članov in nekaterim njenim uslužbencem naj se zaradi nastale nepremoženjske škode in pretrpljenih duševnih bolečin naloži solidarno

plačilo zneska 5 000 000 EUR, povešanega za procesne obresti;

- ugotovi naj se, da je izrečena sodba izvršljiva ne glede na morebitne pritožbe;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka in plačilo na 30 000 EUR ocenjenih stroškov, ki so nastali tožeči stranki v zvezi s postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga povračilo škode, ki je domnevno nastala zaradi tega, ker ni bilo mogoče izterjati njene terjatve do „Centra za industrijski razvoj (CDI)“, po tem ko je bila ta organizacija nadomeščena s skupno institucijo Skupine držav AKP (Afrika, Karibi, Pacifik) in Evropske unije z imenom „Center za razvoj podjetništva (CRP)“.

Tožba, vložena 2. aprila 2010 – Francija proti Komisiji

(Zadeva T-154/10)

(2010/C 161/69)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha in J. Gstalter, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Izpodbijana določba naj se v celoti razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2010) 133 konč. z dne 26. januarja 2010, s katero je za nezdržljivo s skupnim trgov razglašeno neomejeno neizrecno poroštvo za podjetje La Poste, predvideno z določbami francoskega prava o pravnih posledicah njenega statusa pravne osebe javnega prava, podobne industrijski in gospodarski javni ustanovi (Državna pomoč št. C 56/2007 (ex E 15/2005)).

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja tri tožbene razloge:

- napačno uporabo prava, ker naj Komisija ne bi pravno zadostno dokazala obstoja državne pomoči. Komisija naj namreč ne bi upoštevala dokaznih pravil na področju državnih pomoči glede dokaznega bremena in dokaznega standarda;
- dejanske in pravne napake, ker naj bi Komisija izhajala iz neomejenega neizrecnega poročstva za podjetje La Poste;
- kršitev načela prednosti v smislu člena 107(1) PDEU. Komisija naj bi namreč napačno ugotovila, da obstoj jamstva ustvarja prednost za podjetje La Poste, in napačno menila, da je pozitivna ocena podjetja La Poste posledica domnevnega jamstva.

Tožba, vložena 9. aprila 2010 – Dow Chemical proti Svetu

(Zadeva T-158/10)

(2010/C 161/70)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: The Dow Chemical Company (zastopniki: J.-F. Bellis, R. Luff in V. Hahn, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

- Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 54/2010 ⁽¹⁾ naj se v delu, ki zadeva tožečo stranko, razglasi za nično;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja en tožbeni razlog, s katerim navaja, da izpodbijana uredba krši člen 11(2) osnovne uredbe ⁽²⁾ na podlagi naslednjih razlogov:

- ugotovitev, da se bo damping etanolaminov iz ZDA nadaljeval, zmotno temelji na ugotovitvi obstoja dampinga med obdobjem preiskave pri proizvajalcih izvoznikih, ki imajo le nizek delež uvoza iz ZDA; institucije niso upoštevale dejstva, da je bilo ugotovljeno, da proizvajalec, ki ima prevladujoč večinski delež v uvozu iz ZDA, ni sodeloval v dampingu in da zato uvoz etanolaminov iz ZDA kot celota ni bil dampinški;
- ugotovitev, da se je zatrjevani damping etanolaminov iz ZDA povečal po obdobju preiskave, temelji na arbitrarnem izboru objavljenih cen, ki ne odraža cenovnega trenda po obdobju preiskave;
- ugotovitev, da bodo neizkoriščene zmogljivosti v ZDA vodile v povečanje izvoza etanolaminov v EU, temelji na očitni napaki, ker v ZDA ni bilo neizkoriščenih zmogljivosti;
- razvoj trgovinskih tokov od leta 2005 naprej nasprotuje ugotovitvi, da bodo antidampinški ukrepi za etanolamine iz ZDA, ki jih od leta 2004 naprej izvaja Kitajska, pripravili izvoznike etanolaminov iz ZDA, da prodajo večje količine v EU;
- ugotovitev, da bo morebitni razvoj povpraševanja v ZDA in na drugih trgih vodila proizvajalce iz ZDA v premik izvoza v EU, je zgolj špekulativna;
- ugotovitev, da so zelo nizke cene in širitve zmogljivosti za monoetilenglikol – ki je, kot etanolamini, derivat etilen oksida – spodbuda za proizvajalce, da preidejo s proizvodnje monoetilenglikola na proizvodnjo etanolaminov, ni v skladu s predloženimi dejstvi in temelji na očitni napaki pri presoji;
- tožena stranka navaja nasprotujoče si razloge glede razmerja med cenami v ZDA in v EU, saj je videti, da istočasno navaja, da so višje cene v EU spodbuda za izvoznike iz ZDA, da premaknejo svojo prodajo proti EU, in da nižje cene v EU silijo proizvajalce iz ZDA, da v EU prodajajo po dampinških cenah.

⁽¹⁾ Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 54/2010 z dne 19. januarja 2010 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz etanolaminov s poreklom iz Združenih držav Amerike, UL 2010 L 17, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996 L 56, str. 1).

Tožba, vložena 9. aprila 2010 – Air France proti UUNT (prikaz paralelograma)

(Zadeva T-159/10)

(2010/C 161/71)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Air France (Roissy Charles de Gaulle, Francija) (zastopnik: A. Grolée, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- odločba, ki jo je 27. januarja 2010 v zadevi 1018/2009-2 sprejel drugi odbor za pritožbe, naj se razveljavi v delu, v katerem je ta z njo zavrnil prijavo znamke št. 007576218 glede proizvodov in storitev, ki so predmet te tožbe;
- dovoli naj se prijava za registracijo figurativne znamke Skupnosti št. 007576218 za vse proizvode in storitve, ki jih označuje;
- UUNT naj se v skladu s členom 87 Poslovnika naloži plačilo stroškov tožeče stranke v postopku pred UUNT in v okviru te tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki predstavlja obliko paralelograma, za proizvode in storitve iz razredov 9, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 44 in 45 (prijava za registracijo št. 7 576 218)

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave za registracijo

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti, saj ima znamka, katere registracija se zahteva, zadosten razlikovalni učinek, da bi bila registrirana.

Tožba, vložena 13. aprila 2010 – Niki Luftfahrt proti Komisiji

(Zadeva T-162/10)

(2010/C 161/72)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Niki Luftfahrt GmbH (Dunaj, Avstrija) (zastopnik: H. Asenbauer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Izpodbijana odločba Evropske komisije z dne 28. avgusta 2009 v zadevi COMP/M.5440 – Lufthansa/Austrian Airlines naj se v skladu s členom 264(1) PDEU (člen 231(1) ES) razglasi za nično;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Komisije C(2009) 6690 konč. z dne 28. avgusta 2009 o združljivosti koncentracije podjetij s skupnim trgom in Sporazumom EGP (zadeva COMP/M.5440 – Lufthansa/Austrian Airlines). Komisija je v tej odločbi ocenila, da je pridobitev, s strani podjetja Deutsche Lufthansa AG, izključnega nadzora nad podjetjem Austrian Airlines, združljivo s skupnim trgom in Sporazumom EGP, če se izpolnijo obveznosti, ki jih je ponudilo podjetje Deutsche Lufthansa AG.

Tožeča stranka, ki je letalski prevoznik, financiran iz zasebnih virov, v utemeljitev tožbe na prvem mestu navaja, da je Komisija kršila Pogodbo ES (oz. PDEU) in pravila za njeno izvajanje. V zvezi s tem Komisiji očita, da je svojo odločbo oprla na opredelitev trga, ki onemogoča presojo vseh negativnih učinkov te koncentracije na konkurenci. Tožeča stranka poleg tega navaja, da je Komisija napačno ocenila predvsem učinke koncentracije na letalske povezave z Vzhodno Evropo, tako da je vsaj v tem oziru storila hudo in očitno napako pri presoji. Komisija naj poleg tega ne bi upoštevala Smernic o presoji horizontalnih združitvev na podlagi uredbe Sveta o nadzoru koncentracij podjetij (¹). Po mnenju tožeče stranke naj Komisija zlasti ne bi upoštevala, da ima zadevna koncentracija negativne

učinke na konkurenco na skupnem trgu, zato ker je zaradi nje omejena možnost za konkurenco drugih konkurentov na zadevnih trgih, ker naj ne bi bilo drugih ponudnikov na zadevnih trgih in ker vstop na zadevne trge ni dovolj lahek. Dalje tožeča stranka navaja, da obveznosti podjetja Deutsche Lufthansa AG, ki jih je Komisija sprejela, niso primerne za preprečitev bistvenega oviranja učinkovite konkurence.

Tožeča stranka na drugem mestu zatrjuje kršitev člena 253 ES (člen 296 PDEU), saj naj Komisija s tem, ko ni navedla konkretnih argumentov, zakaj naj ne bi obstajalo oviranje konkurence v zvezi z letalskimi povezavami z Vzhodno Evropo, izpodbijane odločbe ne bi pravilno obrazložila. Dalje se očita nepopolna ugotovitev dejanskega stanja.

Tožeča stranka na tretjem mestu Komisiji očita zlorabo pooblastil.

(¹) UL C 31, str. 5.

Tožba, vložena 7. aprila 2010 – Entegris proti UUNT – Optimize Technologies (OPTIMIZE TECHNOLOGIES)

(Zadeva T-163/10)

(2010/C 161/73)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Entegris, Inc. (Billerica, Združene države) (zastopniki: T. Ludbrook, Barrister in M. Rosser, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Optimize Technologies, Inc. (Oregon City, Združene države)

Predlogi tožeče stranke

- Ugoditev pritožbi;
- razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 18. januarja 2010 v zadevi R 802/2009-2;

- zavrnitev zadevne registracije znamke Skupnosti; in
- naložitev stroškov Uradu za usklajevanje na notranjem trgu, vključno s stroški pritožbenega postopka in postopka z ugovorom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „OPTIMIZE TECHNOLOGIES“, za proizvode iz razreda 9.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: besedna znamka Skupnosti „OPTIMIZER“, registrirana za proizvode iz razredov 1, 9 in 11.

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe in zavrnitev ugovora v celoti.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(a) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker odbor za pritožbe tega predpisa ni uporabil v skladu z ustaljeno sodno prakso in tako nepravilno menil, da med zadevnima znamkama ne obstaja verjetnost zmede.

Tožba, vložena 13. aprila 2010 – Pioneer Hi-Bred International proti Komisiji

(Zadeva T-164/10)

(2010/C 161/74)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston, Združene države) (zastopnika: J. Temple Lang, Solicitor in T. Müller-Ibold, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da je Komisija ni ukrepala v skladu s členom 18 Direktive 2001/18 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje, s tem ko Svetu ni predložila osnutka ukrepov, ki bi jih bilo treba sprejeti v skladu s členom 5(2) Sklepa Sveta, in da ni sprejela vseh drugih ukrepov, ki bi, odvisno od poteka postopka za sprejetje odločbe lahko bili nujni za sprejetje odločbe v pomenu iz člena 18 Direktive.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je 2. maja 2007 vložila svojo prvo tožbo v skladu s členom 232 ES ⁽¹⁾ s katero je Komisiji očitala, da s kršitvijo člena 18 Direktive 2001/18/ES ⁽²⁾ ni sprejela odločbe v zvezi s prijavo tožeče stranke, ki se nanaša na dajanje na trg genetsko spremenjene koruze 1507, ki je odporna na žuželke. Dne 21. januarja 2009 je Komisija v skladu s členom 5(2) Sklepa 1999/468 regulatornemu odboru predložila predlog za sprejetje odločbe. V okviru postopka pred Sodiščem sta se stranki dogovorili o tem, da je tožba ob upoštevanju predložitve predloga za sprejetje odločbe postala brezpredmetna, pri čemer je Sodišče s sklepom z dne 4. septembra 2009 zadevo T-139/07 razglasilo za zaključeno.

Tožeča stranka v tej tožbi v skladu s členom 265 PDEU navaja, da Komisija kljub zahtevi tožeče stranke Svetu še vedno ni predložila predloga v zvezi z dajanjem na trg genetsko spremenjene koruze 1507, ki je odporna na žuželke. Tožeča stranka trdi, da Komisija ni sprejela osnutka odločbe na podlagi prijave tožeče stranke na nobenem izmed srečanj Sveta za okolje, ki so se odvijala od kadar regulatorni odbor ni sprejel „nobenega mnenja“ v zvezi s predlogom z dne 25. februarja 2009.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija v skladu s postopkom, določenim v Direktivi, zavezana zagotoviti, da bo v roku, ki je določen z direktivo, sprejeta in objavljena odločba. Tožeča stranka nadalje trdi, da je Komisija glede na to, da Svetu ni predložila osnutka ukrepov, ki bi jih bilo treba sprejeti, opustila sprejetje take odločbe, tudi če so bile izpolnjene vse zahteve tožeče stranke in drugih udeleženi v skladu z direktivo.

Tožeča stranka prav tako trdi, da je Komisija bila v pomenu iz člena 265 PDEU pozvana, da poda svoje stališče, česar nikoli ni storila. Po mnenju tožeče stranke so razlogi Komisije, zaradi katerih Svetu ni predložila osnutka odločbe, nepomembni in neupravičeni. Po mnenju tožeče stranke je opustitev ukrepanja

Komisije imela negativne posledice na njen pravni položaj in je pripeljala do tega, da ima stroške, ki so specifični, dokazljivi in ocenljivi.

⁽¹⁾ Zadeva Pioneer Hi-Bred International proti Komisiji, T-139/07, UL 2007 C 155, str. 28.

⁽²⁾ Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS, UL 2001 L 106, str. 1.

Tožba, vložena 7. aprila 2010 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji

(Zadeva T-167/10)

(2010/C 161/75)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (zastopnika: N. Korogiannakis in M. Dermizakis, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Odločba z dne 27. januarja 2010 Generalnega sekretariata – SG.E.3/FM/psi – Ares (2010)43764 – s katero je bila zavrnjena zahteva za ponovno presojo, ki jo je vložila tožeča stranka in v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 predlagala, naj se ponovno preuči stališče, ki ga je Generalni direktorat za informatiko podal v svojem dopisu z dne 18. septembra 2009 na podlagi začetne prošnje tožeče stranke z dne 14. avgusta 2009 za dostop do vseh zahtevkov za ponudbo (RfQ) glede Sklopa 3A naročila ESP-DESI, naj se razglasi za nično;

— Odločba z dne 11. marca 2010 Generalnega sekretariata – SG.E.3/FM/MIB/rc/psi - Ares(2010)131966 – s katero je bila zavrnjena zahteva za ponovno presojo, ki jo je vložila tožeča stranka in v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 predlagala, naj se ponovno preuči stališče, ki so ga Generalni direktorat (GD) za informatiko, Urad za publikacije Evropske unije (UP, prej OPOCE) in GD za proračun podali v svojih dopisih z dne 11. decembra 2009 na podlagi

začetne prošnje tožeče stranke z dne 9. oktobra 2009 za dostop do vseh RfQ, ki se nanašajo na vse sklope pogodb ESP, ESP-DIMA in ESP-DESI (v pristojnosti GD za informatiko), Okvirne pogodbe OPOCE št. 6011, 6102, 6103, 6020, 10042, 6121, 6031, 10030 in Okvirna pogodba GD za proračun št. BUDG/O101;

- Komisiji naj se naloži plačilo sodnih in drugih stroškov tožeče stranke, ki jih je imela v povezavi s to tožbo, tudi če bo zahtevek v tej tožbi zavrnen.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svojih zahtevkov navaja, da je Komisija kršila Uredbo št. 1049/2001, ker ni dejansko in posamično pregledala dokumentov, na katere se je nanašala prošnja za dostop, da bi presodila, ali se izjeme, na katere se sklicuje, dejansko lahko uporabijo in ali je mogoče odobriti delni dostop. Poleg tega tožeča stranka zatrjuje, da je treba razloge, na katere se sklicuje Komisija v povezavi z zaščito ekonomske politike EU, zaščito gospodarskih interesov in razlogi javne varnosti, kot popolnoma neutemeljene zavrniti, ker so po mnenju tožeče stranke pavšalni in abstraktni ter ne izkazujejo, da je Komisija posebej posamično pregledala vsebino zahtevanih dokumentov.

Tožba, vložena 15. aprila 2010 – Komisija proti SEMEA

(Zadeva T-168/10)

(2010/C 161/76)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Petrova, zastopnik, in E. Bouttier, odvetnik)

Tožena stranka: Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) (Millau, Francija)

Predlogi tožeče stranke

- Société d'économie mixte de l'Aveyron, ki jo zastopa *ad hoc* zastopnik, naj se naloži, da tožeči stranki plača glavnico v višini 41 012 EUR, skupaj z zapadlimi obrestmi od 10. marca 1992 oziroma, podredno, od 27. aprila 1993;

- odredi naj se kapitalizacija obresti;

- družbi SEMEA naj se zaradi nepoštenega upiranja vrnitvi preveč plačanega zneska naloži plačilo zneska 5 000 EUR;

- družbi SEMEA naj se naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska skupnost, ki jo zastopa Komisija, je 6. julija 1990 s Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) sklenila pogodbo o subvencioniranju lokalnega razvojnega projekta, pri katerem je šlo za izvršitev pripravljanih del in vzpostavitev Centre Européen d'Entreprise Locale (evropskega centra za lokalna podjetja) v Millauu.

Komisija trdi, da se je SEMEA na podlagi te pogodbe zavezala, da bo izvedla različne storitve in da bo Komisijo obveščala prek predložitve rednih poročil, Komisija pa se je zavezala, da bo izvedbo teh del sofinancirala največ v višini 135 000 ekujev in do 50 % upravičenih stroškov del.

Maja 1991 naj bi SEMEA Komisijo zaprosila, če lahko pogodbo izvrši drug subjekt, Association CEI12, kar naj bi Komisija sprejela in pojasnila, da ta sporazum SEMEA ne odvezuje od njenih obveznosti, pri čemer naj bi SEMEA potrdila, da jamči za pravilno izvedbo pogodbenih obveznosti.

Po kontroli napredka pri izvajanju del naj bi bilo ugotovljeno, da so vsi upoštevni stroški znašali 187 977 ekujev in da je torej treba prispevek Komisije določiti na 50 % tega zneska, to je na 93 988 ekujev.

Ker je SEMEA na podlagi pogodbe že prejela znesek 135 000 ekujev, se s to tožbo od SEMEA zahteva vračilo preveč plačanega zneska.

Tožba, vložena 19. aprila 2010 – CTG Luxembourg PSF proti Sodišču

(Zadeva T-170/10)

(2010/C 161/77)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Computer Task Group Luxembourg PSF SA (Bertrange, Luksembourg) (zastopnik: M. Thewes, odvetnik)

Tožena stranka: Sodišče Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasi naj se ničnost odločb, ki jih je Sodišče sprejelo v okviru evropskega javnega naročila „AO 008/2009: Podpora uporabnikom IT in telefonskega sistema prve in druge stopnje, call centra, upravljanje hardware end user“, in sicer:
 - odločbe komisije za odpiranje ponudb z dne 9. februarja 2010 o zavrnitvi ponudbe CTG CONSORTIUM zaradi „prepozne vložitve“;
 - odločbe Sodišča Evropske unije o oddaji javnega naročila drugemu ponudniku (ki je brez datuma in ki tožeči stranki ni bila vročena do vložitve tožbe);
 - odločbe Sodišča Evropske unije, s katero je bila potrjena zavrnitev ponudbe CTG CONSORTIUM, z dne 5. marca 2010;
- ugotovi naj se nepogodbena odgovornost Evropske unije in naj se Sodišču naloži plačilo odškodnine za škodo, ki je tožeči stranki nastala zaradi izpodbijanih odločb, ter naj se določi izvedenec, ki bo ocenil to škodo;
- Sodišču naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga, na eni strani, razglasitev ničnosti odločb komisije za odpiranje ponudb z dne 9. februarja 2010 o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke zaradi prepozne vložitve ponudbe v postopku javnega razpisa v zvezi s storitvami podpore uporabnikom IT sistemov prve in druge stopnje, call centra, upravljanja hardware end user (UL 2009/S 217-312292), ter odločbe o oddaji javnega naročila drugemu ponudniku, in na drugi strani, plačilo odškodnine.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge, ki se nanašajo na:

- kršitev načela prepovedi diskriminacije, načela enakega obravnavanja ponudnikov in načela svobodne konkurence, s tem da je bila poleg datuma odpošiljanja ponudb določena tudi ura oddaje na pošto;

— kršitev obveznosti odgovora na zahteve za informacije, ki jih je naročnik prejel dovolj zgodaj;

— kršitev obveznosti obveščanja neizbranih ponudnikov o razlogih za zavrnitev njihove vloge, o imenu izbranega ponudnika in o pravnih sredstvih;

— nepogodbena odgovornost Evropske unije.

Tožba, vložena 8. aprila 2010 – Colas proti UUNT – García-Teresa Gárate (BASE-SEAL)

(Zadeva T-172/10)

(2010/C 161/78)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Colas (Boulogne-Billancourt, Francija) (zastopnik: E. Logeais, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Rosario García-Teresa Gárate (Barcelona, Španija)

Predlogi tožeče stranke

— Primarno, odločba odbora za pritožbe naj se razveljavi:

— v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da med znaki ne obstaja nobena podobnost, pri čemer ta ugotovitev temelji na nepristni predstavitvi prijave izpodbijane znamke, brez natančne opredelitve upoštevne javnosti in utemeljitve razlikovalnega in prevladujočega učinka izraza BASE-SEAL;

— v delu, v katerem je zanikana vsakršna podobnost med znaki, zaradi česar je bil v nasprotju s členom 8(1)(b) CTMR zavrnjen ugovor zoper registracijo znamke BASE-SEAL; in

— podredno, odločba odbora za pritožbe naj se delno razveljavi le za proizvode, ki niso „kemični proizvodi, uporabljeni za znanstvene namene, fotografijo, kmetijstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo ... gnojila, kemične snovi za zaščito prehrablenih izdelkov ...“;

— V vsakem primeru naj se Uradu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Rosario García-Teresa Gárate

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „BASE-SEAL“ za proizvode iz razredov 1, 17 in 19 (prijava št. 3951464)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: več nacionalnih figurativnih znamk (španska, madžarska, francoska, poljska, švedska, nemška in češka) in mednarodna figurativna znamka, ki prikazuje romb, delno rumene barve, ki vsebuje besedo „Colas“ za proizvode iz razredov 1, 19 in 37

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti, ker obstaja verjetnost zmede med nasprotujočimi si znamkami.

Tožba, vložena 15. aprila 2010 – Milux proti UUNT (FERTILITYINVIVO)

(Zadeva T-175/10)

(2010/C 161/79)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Milux Holding SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: J. Bojs, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

— Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 2. februarja 2010 v zadevi R 1116/2009-4 naj se razglasi za nično; in

— tožeči stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „FERTILITYINVIVO“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 10 in 44

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 7(1)(b) in (c) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da prijavljena znamka ni primerna za registracijo kot znamka Skupnosti, ker nima zadostnega razlikovalnega učinka.

Tožba, vložena 15. aprila 2010 – Seven proti UUNT – Seven for all mankind (SEVEN FOR ALL MANKIND)

(Zadeva T-176/10)

(2010/C 161/80)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Seven SpA (Leini, Italija) (zastopnik: L. Trevisan, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Seven for all mankind LLC

Predloga tožeče stranke

— Razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe z dne 28. januarja 2010.

— UUNT naj se naloži plačilo svojih stroškov in stroškov, ki jih je v tem postopku in v postopku pred odborom za pritožbe utrpela družba SEVEN SPA.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: SEVEN FOR ALL MANKIND LLC

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „SEVEN FOR ALL MANKIND“ (vloga za registracijo št. 4 443 222), za proizvode iz razredov 14 in 18.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: dve figurativni znamki Skupnosti (št. 591.2006 in št. 2 489 234, za proizvode iz razredov 16, 18 in 25) in mednarodna znamka (št. 731 954, za proizvode iz razredov 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25 in 28) ki vsebujejo besedni element „SEVEN“.

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: nepravilna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 19. aprila 2010 – Alcoa Trasformazioni proti Komisiji

(Zadeva T-177/10)

(2010/C 161/81)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Alcoa Trasformazioni Srl (Portoscuso, Italija) (zastopnika: M. Siragusa, T. Müller-IBold, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti odločbe Komisije (C(2009) 5497) z dne 19. novembra 2009 v delu, v katerem se nanaša na državno pomoč C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), ki naj bi jo Italija dodelila družbi Alcoa Trasformazioni S.r.l.,

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba je uperjena zoper odločbo, ki jo je Evropska komisija izdala 19. novembra 2009 v zvezi z družbo Alcoa Trasformazioni S.r.l. ⁽¹⁾.

Ta odločba naj bi opredelila podaljšanje tarifnega režima, ki velja za obrate družbe Alcoa na Sardiniji in Benečiji, v skladu s členom 11(11) dekreta št. 35 z dne 14. marca 2005 ⁽²⁾ z

učinkom od 1. januarja 2006, kot nezdržljivo državno pomoč in zahtevala njeno delno vračilo.

V primeru tožeče stranke se od leta 1996 za njeni tovarni aluminija na Sardiniji in v Benečiji uporablja poseben tarifni režim za električno energijo. Komisija je bila takrat o tem tarifnem režimu obveščena v okviru postopka privatizacije družbe Alumix, ki se ukvarja s pridelavo aluminija in je pod nadzorom italijanske države, ki je bila nato prodana tožeči stranki. Komisija je leta 1996 odločila, da zadevni tarifni režim ne pomeni državne pomoči.

Komisija v izpodbijani odločbi ugotavlja, da je izpodbijani tarifni režim, po nekaterih spremembah, popolnoma drugačen ukrep kot tisti, ki je bil preizkušen leta 1996.

Po mnenju tožeče stranke naj bi bila odločba nezakonita iz naslednjih razlogov:

— Kršitev člena 107(1) PDEU, ker je tarifni režim za električni tok, ki ga je potrebovala družba Alcoa za tovarni aluminija na Sardiniji in v Benečiji, opredelila kot „državno pomoč“, čeprav slednji za prejemnika ni predstavljal nobene prednosti.

— Kršitev člena 107(3) PDEU, ker ni pravilno ocenila prispevka državne pomoči.

— Kršitev člena 107(3) PDEU, ker je zadevni tarifni režim napačno opredelila kot državno pomoč podjetju, ki je nezdržljiva s smernicami za državne pomoči za regionalne namene.

— Kršitev načela dobrega upravljanja in člena 107(3) PDEU, s tem ko je Komisija med postopkom v zvezi z učinkom tržnega mehanizma, ki ga je sama predlagala za Sardinijo, brez pojasnila ali predhodnega opozorila spremenila lastno presojo, celo na koncu pomanjkljivega postopka preiskave.

— Kršitev načela zaupanja v pravo in člena 108 PDEU, ker je tarifni režim opredelila kot „novo“ namesto „obstoječo“ državno pomoč.

Tožena stranka naj bi nazadnje s tem, ko je sprejela izpodbijano odločbo, kršila številne bistvene obličnostne določbe.

⁽¹⁾ Odločba Evropske Komisije z dne 19. novembra 2009 o državni pomoči št. C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) in št. C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), ki jo je Italica dodelila družbi Alcoa Trasformazioni srl

⁽²⁾ Dekret „Nujne določbe na področju akcijskega načrta za gospodarski, socialni in prostorski razvoj“, spremenjen v zakon na podlagi zakona z dne 14. maja 2005, št. 80.

Tožba, vložena 21. aprila 2010 – Španija proti Komisiji**(Zadeva T-178/10)**

(2010/C 161/82)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: N. Díaz Abad)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Odločba Evropske komisije z dne 22. februarja 2010 naj se razglasi za nično v delu, v katerem se je dovolilo odložitve zahtevkov za vmesna plačila, ki jih je vložila Španija med 17. novembrom in 30. decembrom 2009, podredno pa naj se ta odločba razglasi za delno nično v zvezi z naslednjimi zahtevki za vmesna plačila:

- 2007ES161PO008 Andaluzija 94 370 752,75 EUR
- 2007ES161PO008 Andaluzija 479 712 483,22 EUR
- 2007ES162PO001 Kantabrija 4 697 332,79 EUR
- 2007ES162PO006 Katalonija 15 392 569,98 EUR
- 2007ES162PO008 Aragonija 12 451 358,48 EUR

— zahtevi, da naj Evropska komisija plača obresti zaradi zamude pri dejanskemu izplačilu zahtevkov za vmesna plačila, ki je bilo neupravičeno odloženo, naj se ugotovi, in

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je bila vložena zoper odločbo tožene stranke, da prekine tek roka za izplačilo določenih zahtevkov za vmesna plačila, ki jih je vložila Španija med 17. novembrom in 30. decembrom 2009. Ta prekinitev se nanaša na dvajset zahtevkov za vmesna plačila v skupnem znesku 1 890 708 859,51 EUR.

V podporo svojim predlogom tožeča stranka navaja naslednje tožbene razloge:

— Kršitev člena 91(1)(a) Uredbe 1083/2006 ⁽¹⁾, ker je Komisija – ne da bi predložila poročilo nacionalnega revizijskega organa ali revizijskega organa Skupnosti, s katerim bi se dokazal obstoj znatnih pomanjkljivosti v delovanju sistemov

za upravljanje in nadzor in čeprav take pomanjkljivosti ne obstajajo – z izpodbijano odločbo prekinila tek roka za izplačilo določenih zahtevkov za vmesna plačila, ki jih je vložila Španija.

— Kršitev strategij nadzora, ki jih je sprejela Komisija, ker je Komisija prekinila tek roka za izplačilo navedenih vmesnih plačil, ker je menila, da to, da ni bilo revizij sistemov, pomeni znatno zamudo pri izvedbi strategij, medtem ko te strategije omogočajo Kraljevini Španiji, da predloži revizije sistemov do 30. junija 2010.

— Kršitev načela pravne varnosti, ker se z izpodbijano odločbo zahteva, da bi Kraljevina Španija morala revizije sistemov predložiti prej, kot se to zahteva s časovnim okvirom, dogovorjenim s Komisijo, vendar te zahteve španski organi niso mogli predvideti.

— Kršitev načela legitimnih pričakovanj, kolikor so se nacionalni organi ravnali po časovnih okvirih za revizije, ki jih je Komisija odobrila v okviru strategij, torej časovnih okvirih, ki so jih upoštevali, ne da bi Komisija v katerem koli trenutku navedla, da to pomeni pomanjkljivost v sistemu za upravljanje in nadzor.

— Kršitev načela sorazmernosti, ker je ukrep, ki ga je sprejela Komisija, nesorazmeren in v nasprotju z učinkovitostjo finančnega upravljanja, in ker obstajajo drugi, finančno manj obremenjujoči pravni instrumenti za doseg istega cilja.

Podredno tožeča stranka predlaga razglasitev delne ničnosti izpodbijane odločbe zaradi kršitve člena 87(2) Uredbe 1083/2006, ker zadevna plačila niso bila poravnana v roku dveh mesecev po vložitvi zahtevkov.

Nazadnje Kraljevina Španija zahteva zamudne obresti v skladu s členom 87(2) Uredbe 1083/2006, členom 83 Uredbe 1605/2002 ⁽²⁾ in členom 106(5) Uredbe Komisije 2342/2002 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999 (UL L 210, str. 25).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 25, str. 43).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 357, str. 1).

Tožba, vložena 21. aprila 2010 – Zitro IP proti UUNT – Show Ball Informática (BINGO SHOWALL)

(Zadeva T-179/10)

(2010/C 161/83)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina***Stranke***Tožeča stranka:* Zitro IP Sàrl (Luksemburg) (zastopnik: A. Canela Giménez, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Show Ball Informática Ltda**Predloga tožeče stranke**

— Odločba UUNT naj se razveljavi.

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Prijavitelj znamke Skupnosti:* tožeča stranka*Zadevna znamka Skupnosti:* besedna znamka „BINGO SHOWALL“ (prijava št. 6 059 919) za proizvode in storitve iz razredov 9, 28 in 41*Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom:* Show Ball Informática Ltda*Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom:* figurativna znamka Skupnosti (št. 5 092 275), ki vsebuje besedni element „SHOW BALL“, za proizvode in storitve iz razredov 9 in 42*Odločba oddelka za ugovore:* delna zavrnitev prijave*Odločba odbora za pritožbe:* zavrnitev pritožbe*Navajani tožbeni razlogi:* Napačna razlaga in uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti.**Tožba, vložena 16. aprila 2010 – Nickel Institute proti Komisiji**

(Zadeva T-180/10)

(2010/C 161/84)

Jezik postopka: angleščina**Stranki***Tožeča stranka:* Nickel Institute (Toronto, Kanada) (zastopnika: K. Nordlander, odvetnik, in H. Pearson, Solicitor)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi tožeče stranke**

— Tožba za razglasitev ničnosti naj se razglasi za dopustno;

— Odločba Komisije SG.E3/HP/psi–Ares(2010)65824 z dne 8. februarja 2010 o zavrnitvi popolnega dostopa do nekaterih dokumentov, za katere je tožeča stranka zaprosila na podlagi Uredbe št. 1049/2001 (¹), naj se razglasi za nično; in

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije SG.E3/HP/psi – Ares(2010)65824 z dne 8. februarja 2010 o zavrnitvi popolnega dostopa do nekaterih dokumentov, za katere je tožeča stranka zaprosila na podlagi Uredbe št. 1049/2001. Odločba je med drugim potrdila:*— odločbo v. d. generalnega direktorja pravne službe Komisije, s katero je bil zavrtnjen popoln dostop do sedmih dokumentov, ki vsebujejo stališče te službe o predlogu Direktive Komisije št. 2008/58/ES (²);

— odločbo direktorja direktorata D iz GD okolje, s katero je bil zavrtnjen dostop do dveh dokumentov, ki vsebujeta stališča drugih direktoratsv Komisije glede predloga Direktive Komisije 2008/58/ES; in

— da Komisija ne razpolaga z nobenim dokumentom, zapisnikom ali dopisom (vključno s kakršnimikoli kasnejšimi dokumenti ali s tem povezanimi komentarji), v katerem bi bilo navedeno stališče pravne službe o predlogu Direktive Komisije št. 2009/2/ES (³).

Tožeča stranka v podporo svojim navedbam navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, generalni sekretar Komisije je napravil očitno napako pri presoji in kršil člen 4(2), druga alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001, s tem ko se je pri nekaterih izmed zaprošenih dokumentov skliceval na izjemo v zvezi z varstvom pravnih nasvetov.

Poleg tega je generalni sekretar Komisije napravil očitno napako pri presoji in kršil člen 4(2), druga alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001, s tem ko se je pri enem izmed zaprošenih dokumentov skliceval na varstvo sodnih postopkov.

Nazadnje, generalni sekretar Komisije je napravil očitno napako pri presoji in kršil člen 8(1) Uredbe (ES) št. 1049/2001, s tem ko ni opredelil dokumentov, v katerih je pravna služba podala svoje stališče do predloga Direktive Komisije št. 2009/2/EC, in omogočil dostopa do njih.

-
- (¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).
- (²) Direktiva Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi za namen njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 246, str. 1).
- (³) Direktiva Komisije 2009/2/ES z dne 15. januarja 2009 o enaintrideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi z namenom njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 11, str. 6).

Tožba, vložena 19. aprila 2010 – AISCAT proti Komisiji

(Zadeva T-182/10)

(2010/C 161/85)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Associazione Italiana delle Società Concessionarie per la costruzione e l'esercizio di Autostrade e Trafori stradali (AISCAT) (Rim, Italija) (zastopnik: M. Maresca, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 10. februarja 2010.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ničnostna tožba je uperjena zoper odločbo v obliki dopisa Evropske komisije z dne 10. februarja 2010, s katerim je bilo izključeno, da je Italijanska republika kršila člen 87 ES (sedaj člen 107 PDEU) s tem, da je oddala naročilo gradnje in upravljanja avtocestnega odseka (tako imenovani obvoz Mestre) brez razpisa mešani družbi javnega in zasebnega prava CAV S.p.A. (delniška družba, ki sta jo v enakem obsegu ustanovili ANAS S.p.A. in dežela Benečija) in financirala njeno izgradnjo s povečanjem cen na obstoječih cestninskih postajah vzporednega in konkurenčnega avtocestnega odseka.

Italijanska republika naj bi kršila člen 87 ES (sedaj člen 107 PDEU) iz dveh razlogov.

Prvič, dejstvo, da je Italijanska republika koncesijo za izgradnjo in upravljanje obvoznice okrog Mester na podlagi člena 2(290) zakona št. 244 z dne 24. decembra 2007 neposredno dodelila CAV, pomeni državno pomoč, ker je bil dodatek zaradi neizpolnjevanja pogojev, ki bi upravičevali tako imenovano *in-house* oddajo, dodeljen mešani družbi, katere statusne in upraviteljske značilnosti vsebujejo neupravičeno konkurenčno prednost. V CAV je ANAS udeležena v obsegu 50 %, ki kljub svojem statusu javnopravnega regulatornega organa, poleg tega opravlja podjetniške dejavnosti (izgradnja in upravljanje avtocest) na trgu, ki ga sama regulira in je temu urejanju tudi sama podvržena in glede na katerega je sama koncedentka.

Drugič, okoliščina, da je Italijanska republika potrdila dogovor med ANAS (kot koncedentko) in CAV o financiranju obvoznice okrog Mester s povečanjem cen na obstoječih cestninskih postajah vzporednega in konkurenčnega avtocestnega odseka, predstavlja državno pomoč v korist CAV.

Povečanje cen je bil namreč instrument za preusmeritev motornih vozil na novi odsek (obvoz okrog Mester) in je hkrati imel za posledico umik prometa na konkurenčnem odseku (obvoznica Mestre), na katerem je bilo izvedeno povečanje. Predmet pomoči zato ni znesek, ki je nastal zaradi samega povečanja cen, temveč konkurenčna prednost, ki jo je zaradi tega imela CAV, po drugi strani pa izguba, ki jo je s tem utrpelo koncesijsko podjetje, ki upravlja obvoznico Mestre.

Tožba, vložena 26. aprila 2010 – DTL proti UUNT – Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria)**(Zadeva T-188/10)**

(2010/C 161/86)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina***Stranke***Tožeča stranka:* DTL Corporación, S.L. (Madrid, Španija) (zastopnik: C. Rueda Pascual, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L. (Pamplona, Španija)**Predlogi tožeče stranke**

- Odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. februarja 2010 v zadevi R 767/2009 2 naj se razveljavi;
- naj se jo nadomesti z drugo, s katero se bo zavrnilo ugovor, ki ga je pravočasno vložila družba GESTIÓN DE RECURSOS Y SOLUCIONES EMPRESARIALES, S.L. zoper znamko Skupnosti št. 5153325 „SOLARIA“, in dopustilo, da se navedena znamka Skupnosti registrira ne samo za razred 41, ampak tudi za vse prijavljene storitve iz razredov 37 in 42; in naj se nasprotni stranki naloži plačilo stroškov ugovora in pritožbe pred UUNT, ter
- naj se UUNT in drugim strankam, ki nasprotujejo tej tožbi, naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Prijavitelj znamke Skupnosti:* tožeča stranka*Zadevna znamka Skupnosti:* figurativna znamka, ki vsebuje besedo „SOLARIA“ (prijava št. 5 153 325), za storitve iz razredov 37, 41 in 42*Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom:* Gestión de recursos y soluciones empresariales S.L.*Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom:* španska figurativna znamka, ki vsebuje besedo „SOLARTIA“ (št. 2 689 747), za storitve iz razredov 37 in 42*Odločba oddelka za ugovore:* delna ugoditev ugovoru*Odločba odbora za pritožbe:* zavrnitev pritožbe*Navajani tožbeni razlogi:* Napačna razlaga in uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti.**Tožba, vložena 22. aprila 2010 – Egan in Hackett proti Parlamentu****(Zadeva T-190/10)**

(2010/C 161/87)

Jezik postopka: angleščina**Stranke***Tožeči stranki:* Kathleen Egan (Athboy, Irska) in Margaret Hackett (Borris-in-Ossory, Irska) (zastopniki: C. MacEochaidh SC in J. Goode, barristers in K. Neary, solicitor)*Tožena stranka:* Evropski parlament**Predlogi tožečih strank**

- Tožba naj se razglasi za dopustno;
- Odločba Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 2010 (A(2010)579), s katero je bil zavrjen dostop do podatkov, ki sta jih zahtevali tožeči stranki s svojo prvo vlogo z dne 16. decembra 2009 in poznejšo potrdilno prošnjo z dne 28. januarja 2010, naj se na podlagi člena 263 PDEU razglasi za nično; in
- Parlamentu naj se naloži plačilo stroškov, ki so nastali tožečima strankama.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*S to tožbo tožeči stranki na podlagi člena 263 PDEU predlagata razglasitev ničnosti Odločbe Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 2010 (A(2010)579), s katero je bil zavrjen dostop do dokumentov, in sicer do javnih zbirk pomočnikov poslancev Evropskega parlamenta, ki vsebujejo imena in/ali finančne interese prijavljenih ali drugače zaposlenih pomočnikov.**Tožeči stranki v utemeljitev svoje tožbe trdita, da se je Parlament neustrezno skliceval na Uredbi (ES) št. 1049/2001⁽¹⁾ in št. 45/2001⁽²⁾ za zavrnitev dostopa do dokumentov, ki so že javni. V skladu s tem tožeči stranki navajata nekaj tožbenih razlogov:**Prvič, Parlament ni navedel zadostnih razlogov za izpodbijano odločbo, s čimer je kršil člen 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001.*

Drugič, sporna odločba vsebuje napake pri presoji v povezavi z izjemo, ki jo določa člen 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 1049/2001, saj vsebuje trditve, da bi bilo razkritje zadevnih dokumentov v nasprotju z interesom zasebnosti zadevnih posameznikov, in/ali ne vsebuje presoje v zvezi z bistvom člena 4(1)(b) in/ali vsebuje mnenje, da se javni interes pri dostopu do javnih zbirk podatkov o pomočnikih poslancev Evropskega parlamenta zmanjša, potem ko ta oseba ni več na tem položaju.

Poleg tega izpodbijana odločba krši temeljne procesne zahteve, saj tožečih strank v nasprotju s členom 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001 ne seznanja s pravnimi sredstvi, ki so jima ob zavrnitvi potrdilne prošnje na voljo.

Nazadnje, izpodbijana odločba je v nasprotju z načeli demokratičnosti, preglednosti, sorazmernosti, enakosti in prepovedi diskriminacije, saj je tožečima strankama zavrnila dostop do dokumentov, ki sta ga prej imeli na podlagi Uredbe (ES) št. 1049/2001.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL L 145, str. 43.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 8, str. 1.

Tožba, vložena 29. aprila 2010 – Avery Dennison proti UUNT – Dennison Hesperia (AVERY DENNISON)

(Zadeva T-200/10)

(2010/C 161/88)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Avery Dennison Corp. (zastopnika: E. Armijo Chávarri, in A. Castán Pérez-Gómez, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Dennison Hesperia, S.A. (Torrejón de Ardoz, Španija)

Predloga tožeče stranke

— Odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. februarja 2010 v zadevi R 798/2009-2 naj se razveljavi ali, podredno, spremeni,

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „AVERY DENNISON“ (prijava št. 3 825 114) za proizvode in storitve iz razredov 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 16, 17, 19, 20, 22, 24, 28, 35, 37, 38, 39, 40, 41 in 42

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Dennison Hesperia, S.A.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: španska znamka „DENNISON“ (št. 1 996 088) za proizvode iz razreda 16

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: napačna razlaga člena 42(2) in (3) in podredno člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/09 o blagovni znamki Skupnosti

Sklep Splošnega sodišča z dne 16. aprila 2010 – DB Schenker Rail Deutschland proti Komisiji

(Zadeva T-109/04) ⁽¹⁾

(2010/C 161/89)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 146, 29.5.2004.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2010 – Unity OSG FZE proti Svetu

(Zadeva T-511/08) ⁽¹⁾

(2010/C 161/90)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 32, 7.2.2009.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 29. marca 2010 – Marsili proti Komisiji

(Zadeva F-19/10)

(2010/C 161/91)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Letizia Marsili (Bruselj, Belgija) (zastopniki: K. Van Maldegem, C. Mereu in M. Velardo, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, da se tožeče stranke ne vpiše na čakalni seznam natečaja EPSO/AST/51/08, in povrnitev škode, ki je nastala tožeči stranki.

Predloga tožeče stranke

- Odločba komisije z dne 17. decembra 2009, da se tožeče stranke ne vpiše na čakalni seznam natečaja EPSO/AST/51/08, naj se razglasi za nično in toženi stranki naj se naloži plačilo škode, ki se začasno ocenjuje na znesek 1 EUR in ki bo natančneje opredeljena med postopkom, ter zamudnih obresti v višini 6,75 % za povračilo nepremoženjske in premoženjske škode;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 31. marca 2010 – Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva F-21/10)

(2010/C 161/92)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi predloga tožeče stranke za povračilo škode, ki ji je nastala, ker je tožena stranka opomin za plačilo stroškov odvetnika, ki jo je zastopal v zadevi T-241/03, poslala odvetniku, ki je zastopal tožečo stranko v navedeni zadevi, in ne tožeči stranki.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasi naj se ničnost odločbe zaradi molka organa, zaradi katere je bil zavrnjen predlog z dne 23. februarja 2009;
- če je potrebno, naj se razglasi ničnost akta, v kakršni koli obliki, o zavrnitvi pritožbe z dne 14. septembra 2009 zoper odločbo o zavrnitvi predloga z dne 23. februarja 2009;
- če je potrebno, naj se razglasi ničnost dopisa z dne 1. decembra 2009, sestavljenega v francoskem jeziku, ki ga je tožeča stranka prejela 19. januarja 2010 in ki mu je bil priložen prevod v italijanski jezik;
- Komisiji naj se naloži povračilo premoženjske in nepremoženjske škode, ki je tožeči stranki neupravičeno nastala zaradi sestave in odposlanja dopisa z dne 4. decembra 2006 odvetniku, ki jo je zastopal v zadevi T-241/03, tako da se ji naloži, naj tožeči stranki nakaže znesek 10 000 EUR ali znesek, za katerega bo Sodišče za uslužbence menilo, da je pošten in pravičen;

— Komisiji naj se naloži, da tožeči stranki plača zamudne obresti na znesek 10 000 EUR, ki tečejo od dneva po tem, ko je Komisija prejela predlog z dne 23. februarja 2010, do celotnega plačila navedenega zneska, v višini 10 % letno in z letno kapitalizacijo;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 16. aprila 2010 – Allen proti Komisiji

(Zadeva F-23/10)

(2010/C 161/93)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Finola Allen (Armação de Pera, Portugalska)
(zastopnika: L. Levi in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi predloga za priznanje hude bolezn.

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe z dne 30. junija 2009, s katero je bil zavrnjen njen predlog za priznanje hude bolezn, in po potrebi ničnost odločbe z dne 17. julija 2009;
- po potrebi razglasi ničnost odločbe z dne 8. januarja 2010, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke;
- posledično njene bolezn, navedene v predlogu z dne 19. maja, kakor je bil dopolnjen 2. julija 2009, prizna za hudo bolezen in ji prizna polno varstvo z učinkom od 1. julija 2009;
- podredno, prizna zdravstveno zavarovanje do 10. julija 2009;
- naloži plačilo odškodnine, ki je *ex aequo et bono* in začasno ocenjena na 1 EUR;
- Evropski Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 21. aprila 2010 – Kaskarelis proti Komisiji

(Zadeva F-24/10)

(2010/C 161/94)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Loukas Kaskarelis (Auderghem, Belgija)
(zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, s katero je bila tožeči stranki zavrnjena dodelitev izselitvenega dodatka, nadomestila za nastanitev in povračila potnih stroškov.

Predloga tožeče stranke

- Odločba Urada za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO), s katero je bila zavrnjena dodelitev izselitvenega dodatka, nadomestila za nastanitev in povračila potnih stroškov, ter odločba organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi (AHCC), s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke, naj se razglasita za nični;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 28. aprila 2010 – AG (*) proti Parlamentu

(Zadeva F-25/10)

(2010/C 161/95)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: AG (*) (zastopnika: S. Rodriguez in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski Parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o odpovedi delovnega razmerja tožeči stranki po koncu poskusne dobe in povrnitev nastale škode.

(*) Informacija je bila izbrisana ali nadomeščena v okviru varstva osebnih in/ali zaupnih podatkov.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe o odpovedi delovnega razmerja z dne 14. maja 2009 skupaj z odločbo o zavrnitvi ugovora z dne 21. decembra 2009;
 - OPI naj se seznanijo z učinki razglasitve ničnosti izpodbijanih določb in zlasti z možnostjo ponovnega opravljanja poskusnega dela ali podaljšanja poskusne dobe, po kateri bi se njeno delo ponovno ocenilo;
 - toženi stranki naj se naloži povrnitev škode, ki je tožeci stranki nastala tako s poklicnega in finančnega vidika (glede na plačo in z njo povezane ugodnosti, ki bi jih tožeča stranka morala prejeti od 16. maja 2009 do dneva njene vrnitve na delovno mesto zaradi razglasitve ničnosti izpodbijanih odločb) kot z nepremoženjskega vidika (glede na začasno določen znesek 50 000 EUR);
 - Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.
-

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

